

Plymouth, Pa., 15 Birželio.

Zinome, kad lietuviszkose parapijose Amerikoje yra išrinkta iš tų paczių parapijonų keletas vyrų – komitetas, kurie prižiuri parapijos reikalus. Renkami į komitetą vyrai, pilni parapijonai, kurie supranta apie parapijos reikalus ir gal jūs atlikti. Ant prezidento tankei renkamas kuningas vietinis, bet daugiausia ir iš paczių parapijonų kuris nebuk; ant kasieriausgi (įždinjko), labai tikt su mažu išėmimu, renka kuningą vietinį.

Jeigu kurioje parapijoje kasierius renkamas iš parapijonų, tai visad tiktai toks kuris savo turtu yra atsakantis už suneszamus pas jį sukolektavotus iš parapijos pinigus. Jeigu-gi ant kasieriaus aprenka kuningą vietinį, tai ar jis atsako turtu už suneszamus pinigus ar ne, – tankiausiai apie tai nepamislįjama. Ir kas iš to iszeina? Jeigu tiktai kurioje parapijoje išsireiszke su laiku, kad kasierius yra suvogęs kiek parapijos pinigų (tankiausia tai pamatoma renkant naują kasierių ir peržiūrėjus parapijos finansų knygą), tad jei kasierius yra atsakantis turtu, tai nors jisai ir mislytu užsiginti, – parapijonys gal iš jo turto per provą atjieszkoti; jeigu-gi buvęs kasierius turtu neatsako – tada pinigai, kurių nedatenka, pagal knygas finansų, tur žuti, jeigu gerūju kasierius ne nor atsilyginti. Ar parapijonai gal tada tylėt? Palikim ant to atsakyt tam, kuris yra kaltas tame. Kiek tokių atsitikimų buvo ir kur, – nekalbėsime, tiktai pažiūrėkim kokios pasekmės iš to iszeina. Gera, zinoma, jau negalima nei tikėtis. Ir kyla tada nesutikimas tarp kasieriaus ir parapijonų; jeigu kasieriui szvelniu žodžiu arba taip kūm pasiseka prikalbint prie savęs keletą iš

jam prilankesnių parapijonų ir tie, dėlei apgynimo jo, pasirodo nematanti nedatekliaus kasoje, – pasidaro tada dvi partijos „priesz“ ir „uz“ teisybę, ir viena priesz kitą nenor nusileisti.

Toks nenusileidimas nesibaige ir pagaliaus viena ir kita partija taip toli daeina savo nesutikime, kad ir iki musztynių ne daug reike. Ar gi ne geriaus but, jeigu pirmutinė priezastis tokio nesutikimo but panaikinta, t. y. kad ant kasieriaus visad but renkami tiktai toki vyrai, kurie savo turtu yra atsakanti; juk tada tokių vaidų parapijinių negirdetumėm. Vaidai koki jie ne but neatnesza ko gero, bet tikt bledj. Nūg tokių vaidų labiausia reiktu mums apsisaugoti, nes mes per jūs baise sav prapultj rengeme, perneszdami jūs ir į tautystės reikalus. Jeigu tada tautystės reikalai rupi da mums, tai ne tikt kuris skaitlius bet visi, be skyriaus lūmų, turim pasirupinti užbėgi tam piktui. Iki kol-gi szio reikalo nepripazįsim ir tiktai kaltinimu viens kito stengsimės panaikyti nesutaiką – nieko neatsieksime. Berods, tuls iš sukultojų tokio nesutikimo tvirtina, kad syliszka pergale vienos partijos panaikys tokį nesutikimą. Baisiai klysta. Syliszka pergale gal priverst silpnesnę pusę tylėt, bet kad iš to užgimtu sutikimas, tai tikinti į tą turime iš laiko silpnaprocziu pavadįti. Neuzmirsztzi ezion taip-gi turime, kaip baises atsakimas sunki ant kožno kuris palaiko broliszką nesutikimą, ar nesirupina teisybės keliu panaikįti jį.

Isz Lietuvos.

Isz Suvalkų rėdybos.

Mus rėdybos lietuviai ne pamena tokio persekiojimo lietuvių, kokis pakilo dabar, o ypatingai Senapilės paviete,

kur perėjusį rudenį atėjo iš Varszavos naujas žandarų virszinjkas p. Vasiackis. Virszinjkas szis, kaip matyt ant jo darbų ir pasielgimo su nekaltais žmonėmis papūlusiais užbet kokią knygpa laikę į jo nagus yra tikru paveikslu ano garsaus gūdų administratoriaus Muravjovo o regis maiszto ar vainos laike gal ir pereitu aną savo žvėriszkumu. Nū pat jo atėjimo prasidėjo nūlatinės kratos ir arėsztavojimai Senapilės ir Naumiesczio pav. ir tas viskas nežinia, kada pasibaigs. Per kratas atiminėjama netik laikraszcziai bei kalendorei ale net visoki laiszikai, iszraszos dainų, kad ir nekalcziausios įtalpos, žodžiu sakant viskas kas tikt randama lietuviszko; paliekama tikt apsenušios maldaknjgės. Labiause jieszkomi ir persekiojami yra pardavėjai maldaknjgių ir visokių lietuviszkų rasztų. Prie dabartinio žandarų virszinjkos mažiausios priezasties ir niekingiausio skundo gana idant pažvelgtas pardavinėjime ir platinime knygų tū taptu sumintu, nežiurint ant to, kad ir nėra tikrų darodymų. Isz viso nog atėjimo naujo virszinjkos suimta, kaip girdėti į 18 žmonių pažvelgtų platinime lietuviszkų rasztų. Visi tie nelaimingi žmonės sėdi Kalvarijos kalėjime ir lauke administracijos sudo. Naujei atėjus virszinjkas liepė savo žandarams datirti ir suraszyti visus mokintesnius ukinjkus ir visados turėti jūs ant akių (na vidu). Taipos-gi pacztūse prisakyta yra tēmyti į laiszkus o ypatingai siunczemus į užrubežį ir pareinanczius isz ten. Labai tankei plėszemi yra apsergėti užrubežinei laiszikai. Paczto urėdnjkas radęs tenai laivakortę (sziffkorte) užraszo atsiimanczio vardą pravardę ir vietą pagyvenimo o paskui padūda zemskiam ar žandarams, kurie atėją po tam į namus atima laivakortę. Toki atimi-

nėjimai laivakorczių per zemskius Lietuvoje atsitinka gana tankei. Taipos-gi prie naujei atėjusio virszinjkos prasiplatino visoki skundai ir dāneszimai. Iszdavėjų judosziu atsiranda isz visokių lūmų, tūm labiause da, kad dabar už visokius tikrus dāneszimus yra apmokama pinigais. Bet visas szunybes daromas per naujei atėjusį žandarų virszinjką sunku apraszyti yra.

— Ne persenei zemskiai darė kratas apie Igliaukos bažnytkaimį Javaravo vals. Senapilės pav. Bet jieszkojo czionais ne lietuviszkų knygų bei laikraszczzių, bet slapta varomos degtinės bravoro. Mat per nekuri laiką apie Igliauką degtinė baisei atpigo. Žmonės gaudavo pirkti gorczių degtinės už 75 kap. Ne po ilgam parėjo pas zemskius skundas, kad nekoksai ten Skrinckas turi ne toli Igliaukos girioje slapta prisitaisęs bravorą. Skrinckas tasai kitą kart užsiimdavo arklevagysta. Vieną kartą pavogęs arklį 200 rub. vertės nuvedė jį į Prusus ir apmainė ant įtaisos (maszinos) su kurios pagelba galima padaryti degtinę. Parsigabėnęs tą įtaisą Skrinckas metė arklevagystą, o įsitaisęs girioje mažą bravorą užsiēmė degtinės varymu. Aplinkinei ukinjikai veždavo javus, mokėdavo Skrinckai už darbą ir tokiu budu apturėdavo pigią degtinę, nes cze nereikėjo valdžiai mokesties mokėti. Dāgirdusi apie tai valdžia siuntė zemskius jieszkoti to bravoro. Zemskiai atrado tiktai katilą girioje įkasta, o paczią įtaisą su pagelba kurios buvo daroma degtinė spējo Skrinckas giliaus į girią nog zemskių paslėpti. Patsai varytojas degtinės tūjaus tapo suimtas ir dabar priesz valdžią teisinasi, kad jisai su pagelba to katilo buvo mislijęs degutą varyti. Kas toliaus su tū nusidės dar nežine.

— Šį pavasarį Gegužės mėnesio oras buvo šiltas ir gražus. Žieminei javai ir dobilai išrodo visur kūr puikiausę. Vidurdienyje sieke nog 15 iki 20 laipsnių šilumos.

Vardelis.

— *Kalvarija.* (Suvalkų gub.) Naujienos pas mus yra didėi prastos. Visas lietuviskas sviestas žino apie atsitikimus Senapilėje. Toji ugnis nesibaigia, bet vis tolyn plečiasi. Buvo jau ir klioztoriu krata pas kun. Arnastaucą ir rado vieną kalendorių. Kaip girdėt, tai ne tik tai knygą kokias radę griebe, ale ir lietuviskai rasytus laiszkus.

Neteislingai yra padūta žine iš Simno („Garsė“ 52) apie peszimas lietuvių su lenkais bažnyčioje. Mat buvo taip: Parapijonai, lietuviai, jau užpernai buvo padavę į Seinus praszymą apie daleidimą lietuviszkų giedojimų. Seinai pasiuntė Kalvarijos džiakoną Zaliaucką ant isztyrimo. Tasai viską isztyręs suramino parapijonus kad butu kantrus ir nekeltu maiszto — kad pareiškęs paliepinas iš Seinų pagal jų norą. Tie žmonelės laukė to paliepinimo daugiau kaip pusantro meto. Nesulaukdami jo, sutarė, eisę ir giedosę iš savo valios, o jei miesczionys prieszintusi, tada paketino atlikti darbą ant pavyzdžio Lazdijų. Miesczionys tą iszgirdę, tūjaus paleido skundą pas gubernatorių, iszreikszdami statei, kad tą ir tą dieną bus ant tikrujų Simne pesztynės, nes parap. liet. esą ant to pasirengę. Gubernatorius gavęs tokią žinę, tūjaus pasiuntė Kalvarijos zemskių (policijantų) virszinjką, veik su viso pavieczio zemskiais, ant tos dienos į Simną, idant uzbėgti pesztynėms, o pas kleboną davė rasztą, kurį liepė isz sakyklos apskelbti žmonėms. Tą nedėdienį, miesczionys kaip ir visada susėdo į lomkas giedo

ti ražanczių: klebonas sakykloje perskaitė gubernatoriaus rasztą, kuriame paliepinas buvo toks: nū ryto iki sumai ir per sumą visi giedojimai bažnyčioje turi buti lietuviszkai, po sumai-gi lenkiszka. Tai yra, mozurams palikta vale giedoti pasibaigus sumai iki vakarui. Miesczionys iszklause tokiu paliepinimo gubernatoriaus, nesiprieszino, tūj iszlomkų sprudo laukan, kur susėdo lietuviai ir giedos ramei ražanczių. Per tai jokių pesztynių nebuvo.

Paskui tik tai, miesczionys pradėjo gaudyti laukūse einanczius namon lietu. giesminjkus po vieną, ir jiems perdavo kailius. Keli giesminjkai gavo gerai į kailį. Bet zie ir ne mulkiai. Supratę miesczionių sutartį, susitarė ir jie. Vieną nedėdienį du giesminjkai pasiliko miestelyje gan ilgai, ir iszėjo namon veik betems tant. Pėgavo ir jūdu miesczionys ir pradėjo liūbtis apie jūdviejų nugaras. Bet isz paslaptos, kur pagal sutarimą laukė tokiu atsitikimo lietu. giesminjkų draugai, apsiatė nabagėlius, tūs pesztukus miesczionis ir tada davė jiems į kailius tiek, kiek tik tilpo. Kada atsiklaupę pradėjo priesiekavoti, kad daugiau to nedarysę ir einanczių keliu niekad neuzkabinėsę, tada perstojos muszė. Nū to karto miesczionys daugiau neuzkabinėjo nekaltų žmonių, kurie Dievą garbina savoje kalboje. Vėliaus-gi miesczionys emė visur gūstis; pirmiausiai Varszavos generalgubernatoriui, paskiaus ministeriui ir net pacziam carui, bet nieko nepeszė ir įnirszė piktyba davinėja skundus ant kunigų iszmisliodami nebutus daiktus, buk kunigai turį lietuviszkus rasztus, buk prieszcarą ir jo szunis yra snekėję. Valdžia zinodama visus jų reikalus ir tūs skundus viską leidžia pro ausis.

Jau busite girdėję, kad mes, o ir kitos diecezijos gauname vyskupus. Nezine tik tai kiek tame yra tiesos; girdėti kad valdžia iszmekliariavo Romoje, mainais už vyskupus, kad seminarijose priesz iszventinimą klierikai turėsę iszdūti ekzaminą isz gudiszko ir kad manifestai bus skaitomi bažnyčiose gudiszka. Vaikai katekizmų bus mokinami lotyniszka, Kaune, Vilniaus ir kitose diecezijos net ir pamokslai busę lotyniszki. Kiek tame tiesos, nežinau, bet ką girdėjau, tą praneszu.

Žandaras.

— *Jeznas, Trakų pav., Vilniaus gub.* Jūzas Kulo-kauckas, isz miestelio Kronio, uzdėjo czion krautuvę. Žydai taip įnirszo ant jo už tai, kad įmanyty tai, rodos, szaukszte vandens prigirdyty. Isz pradzios nematyt, kad jam labai sektusi, nes daugumas isz žmonių eina greicziau pas žydą ką pirkti negu kad pas savą. Žydai, mat, moka su bile niekniekiu žmones privileiti. Taip daro ir Jezno zydeliai. Jie vyram suteike kaip kada „magarycziom“ kokį popierosą, o moterim ant szmotelio cukraus uzlaszina anodijų, ir tūm taip pritrauke, kad nei tiket kitasyk nenorėtum, idant žmonės ant tiek butu paiki, kad nesuprastu kiek tokios dovanos kasztūje zydui ir kaip žemai pasistato savę, priimdami už gerą tai vis. Bet kad ilgai taip zydam sektusi kvailint žmones, reike paabejot, nes vienas ar kitas ir isz paczių karszcziausių zydu draugų jau pradeda paabejoti apie teisingumą zydo ir retkarcziais, praeidamas pro zydo krautuvę, perką pas aną lietuvi. Kiti-gi žmonės jau veik suvis nieko nū zydo neperka.

— Nūg petrinių zydam nevale bus pardavinėt degtinės; krautuvės bus po rando uzziura paimtos, ir randas nū savęs

pardavikus paskirs. Bet žydai ramina savę, kad jiems labai ką daug blogo vis ne bus, sakydami: „Nevalna bus mums szinkūt arielkas ir žmonės turės eit pirkt į kaziona szinku; bet tenai uzdrausta bus gert, — tada kur žmogas pasidės? nū ir vėl ateis pas mą, kad iszgerti ką nusipirko. Kaip jis iszgersi tai asz jam ir vėl dapilsi savo arielkas, ir bus gut“.

— Szimet Jezne buvo rinkimai tiesdarių ir starostų. Liko iszrinkti tie, kurie daugiau pinigų pragirdė žmonėms, kad už jį dūtų balsą. Nū to ir patys nesislėpė, ir tie, kurie neliko iszrinkti ne mažai gailauje, kad bereikalo tikt pinigų numetė. Koki vyrai liko iszrinkti esant tokiems rinkimams, tai kožnam aiszku.

Padrieszkių starosta, Karcziauckas, daug pinigų padėjęs ant girdymo ir nelikęs iszrinktu, norėjo savo ipėdinį papjaut; bet ant laimės paskutinis tik tai suzeistas liko. Neuzsiliko ir da apie pora starostų ant vietos, ir liko nauji į jų vietą iszrinkti. Sudzios tie pats liko. Bet ir zie liko tikt per papirkimą. Kad pas tokius tiesdarius galima but rasti teisybę, — tai nēr ką nei kalbėt. Jie iszras tą teisiu kuris daugiau pinigų dūs.

— Žieminiai javai iszrodo pusėtinai; vasarojas da nezine koks bus; sodai zydi gana gražei, tikt kirmelės daug ziedų pagadino. *Piemenėlis.*

Isz Kitur.

Suvienytos Valstijos.

Kad arcziau susipaziti su abelnu Kubos reikalu pr. Mc Kinley buvo iszsiuntęs ipatinę komisorių Calhoun. Dieną 7 szio mėn. p. Calhoun sugrįzo į Washingtoną. Kada jo klausė reporteriai laikraszczių apie stovį dalykų ant s. Kubos, tai jisai tik tiek pasakė, kad muszose daug maziau pūla

žmonių negu nū bado ir vargo. Kaimiečiai subėgo į miestus ir gal apdirbti žemę arčiau miesto tikt ant tolimos šuvis. Amerikoniszkus kalinius ispanai užlaiko žmoniszkai. Kas link kariszkos sylos ispanų ir kubiečių p. Calhoun sakė, kad negalima tikrai pasakyti kuri yra pona-vojanti.

Nesutikimai Japonijos su valdže salų Hawaii vis nepasibaige. Japonija ketina atsiųst da du kariszkus laivus ant salų Hawaii. Šios salos kaip žinoma ne tur kariszkos pajėgos, todėl, jei Japonija syla norėtu priverst valdžę tų salų užganėditi jos norus, užsias salas stotų Suv. Valst.; bet Suv. Vals. tur tenai išsiuntusios tiktai vieną kariszką laivą; todėl nežine kokios pasekmės galėtu iszeiti isz to. Japonija gi, sumuszus kinus, labai nor pasibandyt su kuria ne buk isz baltųjų vieszpātysčių.

— *Ispanija ir jos valdybos.* Pereitą sykį buvo minėta, kad karalienė regentka priėmė rezignaciją prezidento ministrų Canovaso ir visos konservatyvų ministerijos, ir pavedė vadui liberaliszkos partijos, Sagastai, sutaisyti naują ministeriją; bet šis, kaip pasirodo, atmetė tokią propoziciją karalienės regentkos, ir tokiu budu vėl konservatyvai pasiliko prie valdzios. Liberalai baisei pyksta ant savo vado, Sagastos ir vadina jį judosium; kiti sako, kad viskas tas rodo didelę nelaimę dėl visos valstijos.

Konservatyvai buvo norėję palikti da ant toliau jen. Weylerį ant salos Kubos, sakydami, kad dabartiniam padėjime dalykų kaip ant s. Kubos taip lygei ir paczioje Ispanijoje negalima daryti umai kokių pmainų, nes tūm galima paardyt visą reikalą. Bet jų toks noras perlauztas buvo ir jen.

Weyleris, zinodamas apie tai, kad daugumas tikt jo praszalinime mato pasisekimą ispanų ant s. Kubos, patsai padavė praszimą, kad jį pavalnytū nū jeneral-gubernatorystės. Sako, kad net ispaniszkas pasiuntinys, Dupuy de Lome, Washington, telegrapavojo iki savo rando, kad atszauktū jen. Weylerį. Dupuy de Lome tvirtina, kad randas Suv. Valst. paskirs nekuri laiką, naujai pribūvusiam Weylerio įpėdiniui, dėl suvedimo į tvarką viso reikalo.

Bet prez. ministrų, Canovas ne nor, kad Weyleris but atszauktas ir jo praszimą nepriėmė; vienok jo noras neiszipildys ir atszaukimas jen. Weylerio galima sakyti jau prie galo priejo. Jeigu Canovas labai užsipultu, kad Weyleris liktū ant s. Kubos, tai Campos, Dominguez ir Pidal, didei įtekmingos ypatos, atsaisako gelbėti Canovasui ir jis su gėda but pastumtas nū savo urėdo.

Į „Heraldą“ praneszė isz Washingtono, kad McKinley, dažinojęs apie visą stovį dalykų ant s. Kubos nū Calhoun'o, parengė planą patvaldytės szios salos, kuri perstatys Ispanijai. McKinley tiki, kad Ispanija priims jai perstatyta planą, nes karė ant tos salos ne greit pasibaigs o kasztų Ispanijai reiks padėt kas mėnū nū \$8,000,000 iki \$10,000,000. Per visą-gi laiką karės ant Kubos Ispanija jau 400 milijonų dol. iszdėjo. Kubiečiai sutiktū tą skolą ant savęs paimti ir iszmokėti su laiku Ispanijai.

Dieną 9 szio mėn. kubiečiai sudauzė dinamitu trukį einantį isz Havanos į Matanzas. Atsitiko tai tiktai už 12 mylių nū Havanos. Du maszinistai, vienas kurikas, vienas konduktorius ir 7 kareiviai ant vietos užmuszti. Isz važiuotojų tiktai 3 suzeisti buvo. Apart kitko kubiečiai rado

trukio expresiniam vagoue \$6000.

Vadas kubiečių, Ruiz Rivera, kuris tapė paimtas į nelaisvę ir iszbuvo iki sziol kalinyje, Havanoje, liko nusudytas, per kariszką sudą, ant suszaudimo. Jis buvo pastatytas, kaip žinoma, ant vietos jen. Maceo.

Ant salų Philipinų pasikėlėliai nužudė 25 kunigus, kurių gyvus persmeigė bambusinėm lazdom ir ant ugnies iszkepė.

— *Turkija ir Graikija.*

Žine kad Turkija kalbinama per randą Vokietijos, kad neuzbaigtū taip greit karės su Graikija ir kad eitu su savo kariauna tiesiog ant Atenų, taip iszgardino Graikiją, kad bijo, jog gal prisieit ginti savo vieszpātiszką esybę. Ar ši žine yra teisinga, — negalima užtvirtit, bet korespondentas gazetės „Daily Mail“ raszė apie tai isz Atenų, buk tenai jau placziai apie tai kalbos pasklido. Tūm labiau da graikai nusigando, kada dasigirdo, kad užrubežinės vieszpātystės stengesi prikalbinti Turkiją paraszti placzias iszlygas pakajaus, o paskui tiesiog su Graikija tarybas vesti. Tokiu budu Graikijai prisieitu sutikti nors ant sunkiausių iszlygų pakajaus, nes budama apleistu per užrubežines vieszpātystes negalėtu daug prieszintis. Taip nupūlus dvase graikų pakilo kiek kada dasigirdo, kad angliszkas ambasadorius Philipas Currie prasi-taręs buk Anglija jokiū budu nedaleis, idant krikszczioniszka szalis sykį iszsivalninus isz po Turkijos valdzios ir vėl but paimta po ta paczia valdže. Jisai turėjo ant mislies Tessaliją, kurę turkai nor įgaut. Žine ši turkus didei sujudino ir kreiva ake dabar žiuri ant tos. Nelabai Turkija pradeda pasitikėt ir ant Rosijos kuri buk susizinanti su ku-

nigaikszečiu bulgariszkū Ferdinandu, kuris yra paskirtas gubernatorium rytinėje Rume-lijoj' ir protegavojanti visur Bulgariją. Ši paskutinė, kaip pereitą sykį buvo minėta, reikalauje nū Turkijos dūti Macedonijai autonomiją.

— *Kreta.* Kretoniečių delegatai, iszsiųsti isz vakarinių apskriczių Kretos, pasakė, kad jie priims autonomiją tiktai tada, jei turkai atitrauks savo kariauną nū szios salos. Paskirtą dėl Kretos gubernatorių, Pranciszkų Jūzą kunjaisztį isz Battenbergo, kretoniečiai mielai priima, nes jau isz seniau jis yra zinomas kaip isz-mintingas ir geros valios žmogus. Jisai nepersenei apside-dė su Jūdkalnių kunjaisztyte Ona, kuri protegavojama yra per Rosijos carą ir carienę; o kun. Jūzas yra didei mylimu per karalienę Anglijos Viktoriją.

— *Vokietija.* Vokietijoj' tapė aprinkta keli nauji komisoriai provincijose buvusios Lenkijos, ir žieminiam Szlezvige, ir Alzatijo su Lotaringije, kurie tur daboti rubežius Vokietijos ir apie kokį revoliucioniszką apsireiszkimą tūjaus daneszti valdžei.

— *Rosija ir Prancuzija.* Sutartis tarp sziedviejų vieszpātyszečių bus galutinai patvirtinta laike atsilankymo prancuziszko prezidento Faure į Petrapilę. Tauta Prancuzijos toli ne lauke panaszaus susidraugavimo ir ne sykį užsipūla ant rando, kad tokią sutartį nor daryt. Neuzkenti-mas toks aiszkiai apsireiszkė tūm, kad sziomis dienomis važiuojant Faure, tapė mesta po vežimu bomba. Nelaimės neatsitiko.

Rosijos carienė, kaip pranesza isz Petrapilės, pagimdė dukterį. Jau antrą.

— *Indijos.* Isz Bombajaus pranesza, kad tenbuviai, lygumoje Tech, užpūle ant 300 angliszkų kareivių, kurie ėjo per tą lygumą ir užmuszė visus apicierus; kiti kareiviai pabėgo. Tenbuviai apgyvenanti tą lygumą visad neuž kentė anglų ir prie koznos progos galabije jūs.

— *Brazilija.* Randavai kariumenei pasisekė apie porą sykių sumuszi pasikėlėjus, vienok užgesyti suvis pasikėlimą neįstenge, nes skaitlius pasikėlėjų vis auga. Prezidentas Brazilijos republikos Moraes ketina atsisakyt nū prezidentystės. Pasikėlimas labai surupino jį.

Dalis darbu.

— *Pittsburgh, Pa.* Straiakas pabrukse Jones & McLaughlin pilnam zingsnyje. Straiakuje maszinistai, liejikai ir k., taip kad suvirsz 2,500 žmonių nieko nedirba.

— *New York.* Ant susirinkimo kriauczių nutarta paszaukt prie straiako 12,000 paltų siuvėjų. Sekretorius organizacijos kalbino greicziau pradėt straiką ir po savo pusei palenkt da apie 4,000 moteriszkųjų.

Isz Amerikos.

Uzszove dvi seseris.

Isz Greene, Jova, pranesza, kad 15 metų sunus L. Schwartz'o, gyvenanczio netoli szio miesto, 3 d. szio mėnesio imdamas lauk szuvį isz szautuvos užszovė dvi tikras seseris savo. Vienai kulka perėjo per kaklą, o kitai per krutis arti szirdies ir abidvi umai mirė.

Pakartas nigeris.

Tulas nigeris pravarde Mitchell, isz m. Urbana, Ohio's valstijoje, už sugėdinimą ponios T. M. Gaumer, liko nususdytas ant 20 m. kalėjimo.

Gyventojai miesto, tikėda-

mi, kad už tokį darbą jis bus myriu baustas, norėjo jį paimti isz kalėjimo ir patys nubauti.

Dasizinojęs apie tai szerifas, paszaukė miesto miliciją ir neleido jiems tai daryt; gyven-tojai per nevalę norėjo įsilauzt, szerifas paliepė szauti į jūs, ir isz tos priezasties trys liko ant vietos užmuszti o 11 sunkei suzeista. Žmonės taip įpyko už tai, kad norėjo užmuszti szerifa, ką matydamas szis, sykiu su kapitonu milicijos pabėgo isz miesto. Žmonės tada iszlauzė duris kalėjimo ir iszsidegė minėtą nigerį pakorė.

Millionierius apkaltintas uz apgavyste.

New Yorke 7 d. szio mėn. pasibaigė kvotimas Richardo Scruggso isz St. Louis, Mo., milijonieriaus, kurį priesz keletą sąvaiczių areztavojo vietiniai detektvai.

Rado prie jo tūm kart daugelį brangių auksinių daiktų, beje laikrodėlių, lenciugėlių, žiedų ir k., kuriūs buvo paslėpęs kieszniūse, kad nemokėt už jūs multos. Teisdaris kvotimo po iszklaucinėjimo detektivų atidavė Scruggsą į rankas „grand jures“.

Uzmuszejyste ir patzudyste.

Isz Manitowoc, Wis., pranesza, kad turtingas farmerys Petras Pickermann, gyvenantis Mishicott'e nužudė savo paciją ir, iszėjęs ant kelio, užszovė.

Taip jisai kaip ir jo pati turėjo jau suvirsz po 60 metų.

Isz vaikų jauniausias da tikt 20 metų, ir nevedęs. Kada jisai iszvaževo su koku tai reikalu į Manitowoc, tėvas jo ir papildė užmuszėjyste ir pagaliaus patzudyste. Nesutiko senei pasidalinime turto, norėdami persiskirt.

Explozija pabrūke ugniu.

Chicago, Ill., 8 d. szio mėnesio 6 ad. isz ryto atsitiko baisi eksplozija pabrūke ugniu, esancziām prie susikryževojimo

ulyczių Van Buren ir Halstead. Apie 30 žmonių sunkei suzeidė, taip kad daugelis isz jų mirs.

Namas, kureme minėtas pabrikas buvo, — liko į griuvėsius paverstas, arti-gi esanti namai smarkei sujudinti ir daiktais apgriauti.

Trys vežimai pilni vaziūtųjų stovėjo tūm kart ties tūm pabrūke, iszaimuszus ugnis iszmetė vienus isz vežimų, o kitus baisei apdegino.

Syla eksplozijos taip buvo smarki, kad langai artimesnių namų sutruko, o jų gyventojai ar apkurto ar taip pazeisti liko. Ant ulyczių pakilo sumiszimas. Iszgąsditi arkliai pasibaidė ir užbėgė ant žmonių sutrempė daugelį.

Siena pabrūke namo, esanti nū ulyczios pusės, nugriuvo susyk ir einanczius tūmkart czion užbėrė griuvėsiai. Isz kokios priezasties atsitiko eksplozija dar nezinoma.

Papjove Dukteri savo.

Isz Indianapolis, Ind., pranesza, kad 8 d. szio mėnesio jauna pati farmerio J. Holcombo isz Jersey pavieto pripūlyje sumiszimo proto papjovė savo 4 metų dukterį. Iszvaziavus jos vyrui, jį išvedė minėtą dukterį į miegtubę ir nupjovė peiliu, ką mėšą pjausto, dukter galvą, po tam nupjautą galvą atneszė į kuknę ir parodė tarnaitėi. Toji persigandus iszbėgo. Kada parvaziavo vyras ir dasizinojo apie nutikusį, suriszo savo paciją. Ant klausimo dėlko taip padarė? — atsakė, kad Dievas apsireiszkė jai sapne ir liepė dukterį papjaut.

Prusu Lietuva.

Pagal

Słownik geograficzny

Paraszė Ūsis.

(Tasa)

Krasztas Prusų lietuvių ap-

gyventas tai slėnių szalis kas kart nūlaidesnė Kurszės užtekio linkon. Tikrųjų kalnų czion nepamatysi, vien vietomis kalvos dunkso ir tai tik krasztais Nemuno. Pakraszczei szios upės tai puikiausios Prusų Lietuvos vietos, įpatin-gai apie garsingąjį Rambyno priekalnį, buvęs tai turbut aukokalnį, kuriūs tankei ir mus Lietuvoje sutikti galima. Neaugsztas jis tiesa, nes vargu ir 150 kurpių (pėdų) augsztu-mo isznesz, ale jog tai augszcziausioji placzios szios lygumos vieta didei yra lietuvių garbinama. Sako jie „tai kalnas szventas“ ir prie tos progos (dingstės) daug papasakoja apie jį vistorijų, padavimų ir szeip jau pasakų. Visupirmu kalnas szis tai Prusų lietuvių orarodis (barometris), nes molis isz kurio jis susideda, tankei mainosi: giedroje buna gelsvas, o kaip tik pradeda niauktis, apsitraukia migla ir rausvas tampa. Nemažą jis turi ant audrų ir viesulų įtekme, nes czion debes isz visų szalių susirenka ir isz cze palengvėleis į visas iszsiskeczia puses. Nū virszunės jōjo net miela pažvelgti į slėnes toli, toli kaip akis siekia, besitraukenczias, kur nekur tik butais ir keleis medeleis, it kepurėlėmis, užsidengusias. Po kojų Nemunas, pailgu skrytuliū, lyg baltasis kaspindėlis po žalias pievas besirangantis, į deszinę matytis Tilzė ir senovės kunigaikszczių rumai su keleis boksztais, į kairiąją traukesi puikus ir dailus aplinkinių ukinijų laukai ir sodnai su daržais. Seniaus tanki gire jo virszunę nū žmonių akių klėstusi (paslėpdavusi), o szonais sriaunios srovelės meilei cziukszėdamos varvėjusios. Buvus ten pilis, Pylaiczių vadinama, kurios pamatus suirusius jau ir sudribusius dar ir sziądien gali matyti. Czionai lietuviai dievą Trimpą garbinę ir kurėjai pra-

naszavę. Net nū Maskvos ir Smalensko bajorai ir kunjgaikszcei dovanas czion veždavę ant aukuro akmens padėti. Czion isz visų paszalių ligonei suplusdavę, idant szventojo akmens dasilytęję, sveiki namon sugrįžtu. Kas metą isztisą czion suvaz. ūdavusi Lietuva dievams garlę atidūti, dovanomis, dainomis ir maldomis gausias malones iszpraszyti. Czion pats Kurėjū-Kurėjas rumus savo turėjęs. Kardas ant aukuro akmens iszkaltas jojo didžiausią valdžią visiems reiszkęs ir skelbęs. Apart dievo Trimpo garbinę czion lietuviai dar Laimę—dievą laimės ir nelaimės. Mergaitės, ką jai tarnavo, vadindavusios laumėmis ir prie aukurų jai garbinti iszstatytų tikt brangių brangesniai pasirėdžiusios tégaldavusios prieiti. Prie dievės Laimės atkeliaudavę sužiedotinei visam pagyvenimui sav laimės iszpraszyti. Visa kalno virszunė aplink svarbiausią szventinyčių apsiausta buvusi apgintuvėmis ir didzioms perkasoms, kad lengviaus ir geriaus atremti umai užpūlusius neprietelius. Lygei tam pacziam tikslui czepat po deszinės ant kairiojo upės Ragainės kran-to didi pylis, vardu Remige, stovėjusi. Kalnai ant kurių szios apgintuvės rioksodavos dar ir szia dien pylėmis tebsivadina.

Kryziokams pamuszus (1283) szį krasztą apgintuvė su visais pataisymais tapusi sugriauta, o vaideliotai palikdami pergaletojams didzius turtus į visas pasklydę szalis.

Dar pirm 50 metų atrasdavę czion gabalėlius auksinių retėzių, jūstų, sakezių; da ir szia dieną tebepraszoja apie Rambyno szviną purais Tilže je buk perdavinėjama, ale nebuves tai szvinas, o tiktai tikras cidabras — gudrus prekėjas žmones apgavęs pats turtingu turtingesniu tapęs. Bet

didžiausieji pagal padavimo turtai, tai dar esą kalno viduriūse. Nors kurėjai kryziokų nagus iszvingdami persidanginę isz czion, vienok žmonės ilgai sakė, likusios ten laumės. Diena tiesa nebegalėjusios jau rodytės, už tatau saulei į jures nukritus, iszeidavusios isz kalno, dainūdavusios, o ne kartą ir szokdavusios taip jog toli girdėtis buvę jų tai liudnos giesmės, tai linkmi szokei ir jūkavimai. Darsziam amžiui teprasidedant svotba pro szalį vaziuodama vis czion ant valandėlės sustodavusi pasimelsti ir laimės iszpraszyti, o nūtaka dovanas ant aukuro akmens palikdavusi. Akmu šzis buves visai didokas, 15 mąstų (volakezių) apkabui turėjęs, vienas kampas jo 5 kurpes (pėdas), kitas gi 9 ant žemės styrojės, o antrą tiek buvęs į žemę įslėgęs. Ant virszunės jojo, kaip minėjau, iszkalta buvusi kalavija. Kada priesz 60 metų užsimanė jį suskaldyti laumės, didzias pranaszaudamos nelaimės, stengusios praszalinti szį szventvagiszkąjį darbą. Bet veltu. Tada giedodamos liudnas ir graudingas raudas, atsisveikinusios su tais kalnais ir puikių puikiauseis pasipūszusios rubais ir vainikais, nusileidusios žemyn. Czion szukterėjus žuvėją perkelti jas į kitą upės krasztą, dar kartą didzias pranaszavusios nelaimės o taipogi nuslinksent butinai sziam szventam kalnui į upę. Ir tikrū, pasakoja senelei, žodžiai jų iszsipildę; paraku ar dinamitu skeliant szį akmenį vieni pasižeidė, kiti ant vietos krito, o kitus visokios isztiko ligos ir trumpame laike, sunkei kentėdami, numirę. Melnikas-gi, kurs isz didžiausios to akmens skeliaudros girnas buvo pasidarydinęs, visai umai tų paczių girnų pagautas, pagaiszo. Nū to laiko pasiliovusios jau korės — o kiekvienas tik rupindavęs nors gabalėlį to akmens

dagauti, nes buves tai geriausias nū nelaimių apginėjas. Dūbės, kur akmens gulėta, dabar tik dalis tepasilikusi, didesnė pusė, kasmet labiau ir labiaus Nemuno paplaunama, kaip laumės pranaszavusios į upę nuslinkusi. Vienok ir szia dien Rambynas tai vis dar kalnas szventas: seni ir jauni su buksztumu ir didzia gūdone jį lanko ir tai tiktai dieną, kada saulė augsztai o apspanginanti jos spindulei po krumus ir žolynus vien tik mirga ir nardo. Naktį-gi tai ir drąsiausis antrą tiek žygio padės — kad tik kaip norints szį kalną apvengti, nes baisių ten buna dalykų: kas zin kas tai verkęs, tai kaukiąs, tai jūkęs, tai szaukiąs, taip jog tik szirpulei pereina per szirdį, kojios ir balsas liaunas klausę ir žmogus isz baimės kvapo netekęs — nei szaukės ko, nei bėgti — nors mirk ant vietos... gaidžiui neužgiedojus ir zingsnio praszalį jo nežengsi.

(Toljaus bus.)

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Lewiston, Me. Skaitytojai „Vienybės“ pamena, kaip N. 21 patilpo korespondencija isz Lewiston, Me., apie paikumą „braciszku“ ir bjaurų darbą žydų; ir tenai buvo raszėjas nū savęs patėmyjės, kad žydam tai vis už gerą nueis, nes „rodakai“ taip su jais susidraugavę, kad greicziau savo tautietį baus negu žydą. Toks patėmijimas jo nebuvo klaidingu, — minėtas lenkas ne tikt nebaudė tūs niekszus (zydus), bet, kad parodyti kaip jis žydus gūdoje, užsipūlė da ant tulo lietuvio, kuris buk apie tai buvo praneszęs į „Vienybę“ ir neteisingai jo (lenko) garbę nuplėszęs. Buvo norėjęs skųst, bet, neturėdamas tikrų darodymų, atsiskė nū to, ir dabar kerszija muszimo atmonijimu ir visaip iszmislioje.

Patėmyti czion turiu, kad minėto lenko nūmone dalinasi ir keletas lietuvių, zinoma naujelenkių, ir savo drąsa giresi priesz kožną, kad jie nepabugšę nieko ir pamokyšę artimo garbės darkytojus. Ar isztikro tasai lietuvys yra raszęs apie tai į „Vienybę“, ant kurio tasai lenkas sykiu su žydėliais ir keleta lietuvių naujelenkių užsipūla, — nezinau; bet kad padūta N. 21 „Vienybės“ žine yra teisinga ir jokio garbės nuplėszimo tame nėra, — tas kaip diena aiszku.

Kudikis po „zydiszko krikszto“ ne mirė. Tėvai, pateisindami žydų darbą, sako, kad kaip jų kudikis užaugs tai nesirgs ant akių, nes, girdi, „zydiszkas kriksztas“ nū to apsergsti! Ar tas teisybė, asz neketinu tūm užsiimti; vienok tikėt nenoriu į tą. O ant galo... tas manę suvis neapeina...

Gėda net ir pripažinti, kad ir isz lietuvių tuls atsiranda, kuris mėgsta su žydais sėbrauti, ir, kaip augszciau minėjau, užtardamas už žydą nor savo tautietį sumuszti.

O ką-gi už tokią malonę, dāroma žydui, atlaiko? Nieko. Ir ne tikt nieko bet da tas pats žydas iszvadina nesykį lietuvius (o podraug ir jį patį) netikusiais, tamsiausiais ir kvailiausiais žmonėmis ir kitokiais bjauriais žodžiais. Na ir tegul nors vienas isz mus parodo paveikslą kur žydai ką dėl mus gero padarė, neatplėszę už kožną daiktėlį ar kokį darbą dvilinkai ar daugiau atlyginiman? Bet ne dyvai jei tuls isz lietuvių to nemato, nes apie skriaudas, daromas mums per svetimtauczius, jie nėra girdeję ir ant galo nezino net kame skirtumas tarp tautų yra; ir dėlto jiems vis tiek ar žydas, ar maskolius, ar lenkas, ar k. Teisybė, kaipo vaikai, paeinanti nū vieno tėvo (Adomo) mes privalom visi mylėtis; bet vienok neturim užmirszti, kad ta meilė yra ant daugelių

sk yrių dalianma, ir dalis isz jos pripūla taip-gi ant „tautiszkos arba szejmyniszkos meilės“. Kad tą tautiszka arba szejmyniszka meilę mes negalim niekjt, parodau, kaipo paveikslą, ant neiszmintingų sutvėrimų. Skaitome sztai, kad skruzdės, kurių taip-gi yra visokių szejmynų, visad stoje už savą szejmyną ir ar kovoje ar kasdieniniam truse visad neužmirszta savo priderystės. Ar gi tada žmonės, iszmintingi sutvėrimai turėtu niekjt tą szejmyniszka priderystę? Rodos, kad ne.

Miestelyje mus, lygei kaip ir visur, yra keletas ir gerai suprantanczių lietuvių, kurie neatbodami ant paniekinimų ir iszjūkimu kaip lenkų taip ir lietuvių naujelenkių, kurie, užsiminus apie lietuvius ar Lietuvą, sako, kad tokio vardo niekūmet nebuvo istorijo ir nebus, — uždejo lietuviszką Independent Clubą ir renge sutvert lietuviszką pagalbos draugystę, kas labai but naudinga.

Tikras Lietuvaitis Lewistonietis.

Yonkers, N. Y. 28 d. perreito mėnesio atsilankė pas mus kun. Žebrys isz Waterbury, Conn., ir iszklausė velykinės iszpažinties, visus czion apsigyvenusius lietuvius. Už jo szį pasidarbavimą sudedam szirdingą aczių per skiltis „Vienybės“, linkėdami jam ilgo pagyvenimo.

Vardan visų pasiraszau
V. Dapszis.

Scranton, Pa. Man rodo, si, jūg p. Vietinis isz Philadelphia raszydamas į „Vienybę“ apie provą Baczkauko nevisur perstato dalykus tikroje szviesoje.

Jis sako, kad kuningai prišiekė „Taradaikos“ artikulus esant nemoraliszkais. Bet reikia p. Vietiniui zinoti — apie ką juk sudzia Butler aiszkiai

kalbėjo —, kad sudui nesieina, ar tie rasztai yra moraliszki ar nemoraliszki, o tiktai ar jie yra nepadorus arba neszvankus („indecent“). Kuningai neteisei liudyjo, iszguldydami zodzius „lopyti“, „sukihti“, „badyti“ ir t. t. turint zenklinimą prietikių moters, su vyriszkiu. Norecziau dar matyti tokį zodyną, kurs tai paliudytu!

Liudytojai Baczkauko, tarp kurių asz pats buvau, stengėsi parodyti, jūg pridūti sudui iszguldymai „Taradaikos“ nebuvo toki bjaurus kaip isz tikro bjaurus buvo pats kuningų iszguldymas. Abejonės nėra, jūg „Taradaiko“ pridūti paveikslėliai nėra iszmislytais, o paimti tapė isz gyvenimo mūsų žmonų Amerikoje. Girti mes negalime taip nepaveizdingų atsitikimų, ir jeigu jie pateko į spaudą „Saulėje“, tai zinoma kalczia yra Baczkauko, už ką jis pakutavos. Bet reikėtu kaltintojams Baczkauko atsiminti, kad B. ant galo tų rasztelių niekados negyrė blogų darbų, o gėdino lietuvius už tatai. „Taradaika“ buvo termometru pasielgimų liet. visūmenės Amerikoje. Už bjaurius visūmenės darbus, kurius Baczkaukas pakiszo po nose „doroskelbėjams“ (o kurių darbai negeresni!), dabar pats vienas B. turi mėtavonę daryti.

Bet visa toji prova turi gilesnį zenklinimą dėl liet. visūmenės. Kuningai mūsų patys savo darbais dorą arsziausiai įzeidžia. Žmonės seka paskui, pėdas savų vadovų. Iki laikraszcziai tylėjo apie kuningų darbus, kuningai žiurėjo per pirštus ant visko, ką raszė. O kaip laikraszcziai emė žmonėms akis atidarinti (ką nū metų ir „Saulė“ nors po valei darė) apie isztvirkimą ponų kuningų, tai szitie griebsi atsikerszyt; o negalėdami kitaip įkasti, apskundė vyriausybei. Rods patiems nepa- ranku buvo skundikais buti,

tai rado tokį kvailį, kurs apsiemė rollę Judosziaus loszti. Jeigu Maskolijoje skundikai — Judosziai lietuviams tikt blėdį daro, tai netikiu, bau Amerikos Judosziai gali geresnę algą pelnyti nū lietuvių visūmenės: gana to — kur kuningas pereina, ten žolė neauga per 10 metų! Sako priezodis. Judoszistėmis kuningai dar nei vieno žmogaus ant gero kelio neatvedė. Bet ar jie patys kūmet pareis ant kelio teisybės?

Szliupas.

Mielas Redaktoriau!

Nesyki liet. laikraszcziai, o ir pati „Vienybė“, pakaltina lietuvius, kam ne visi riszasi į liet. „Susivienijimą“, ir bara, jūg randasi lietuviai, kurie dedasi tai prie lenkų „Związko“, tai prie kitokių svetimų organizacijų. Pavelyk man Tamista zodelį iszsiteisinimo pasakyti, jei ne vardau kitų, tai vardau manęs paties. Asz prigulėjau prie liet. „Susivienijimo“ keletas metų atgal, ir užsimokėdavau visas mokestis. Ir kaip-gi atsitiko, kad asz — nors norėjau prigulėti, ką juk iszmokėjimas mokeszių patvirtina — pasilikau iszstumtas laukan isz „Susivienijimo“? Tai atsitiko tokiu bubu nelegaliszku, kaip jokia kita organizacija nebutu padariusi. Užsimano tūmetinis prezidentas manę iszvesti kaipo „bedievį“, ir iszmetė, be zinios sąnarių komiteto ir be seimo, nors tūmetiniai įstatymai „Susivienijimo“ ant to nedavė jokios pasparties! Seime-gi nei zodelio nebuvo apie tą dalyką burbtelta, nei apie tai, kad drauge su manimi iszstumė Andziulaitį, Karalių ir keletą kitų! Po tam jau kuningai padarė „Susivienijimą“ katalikiszku, į kurį zinoma jau nei asz nei kiti valnamaniai negalėtu prigulėti. Tai-gi aiszku yra du dalyku: 1) Susivienijimas elgiasi ne pagal savo

įstatymus, bet pagal tiksłą savo vyriausybės, ir 2) „Susivienijimas“ stumia szalin lietuvius, kurie ne puczia į dūdą nutukusių liet. kuningų. Tai yra dvi svarbios priezastys, dėlko lietuvių „Susivienijimas“ pastotū, azūt katalikiszko, žmoniszku ir tautiszku, tad rods lietuviui butu szlyksztu prie jo ne prigulėti; bet szia-dien neturite tiesos riksmą kelti ant lietuvių, kad jie dedasi prie organizacijų, kurios nepanczioja sązinės jų. Asz pats priguliu prie Slovākų „Spolko“, prie angliszku „Heptasophų“ ir prie kelių kitų organizacijų, tacziaus prie lietuvių „Susivienijimo“ negaliu prigulėti, pakol nepastosiu vergu kuningijos.

Subudavokite „Susivienijimą“ ant pamato broliszkos meilės tarp tautieczyų, tada neprapuls lietuvystei nei viena ypata, kuri nori aprupinti buvį savo szejmynos.

Su gūdone

J. Szliupas.

Plymouth, Pa. 14 birželio. Vakar isz ryto, ant 4 v. 25 m., name A. Pajaujo, delei nežinomos priezasties, radosi ugnis. Ant laimės jo sunus pajuto umai tai ir davė žinę ugninei sargybai; pribuvus tai ugnis užgesyta ir, apart apdegimo viduryje vieno kambario, platesnei ugnis nėspejo pasipilti.

Kaimynas.

Prova Baczkauko 14 d. birž.

Philadelphia, Pa. 15 d. birž.
(specialiszka koresp. „Vienybė“)

Vakar vėl buvo suvaževę isz Mahanoy City, Pa. Baczkaukas ir sunus ir p. Žilinskas; isz Shenandoah, Pa. p. Birsztonas; isz Minersville, Pa. kongresm. Brum. Abiejų pusių apginėjai laikė kalbas. Ant galo sudze iszskaitė viroką, kurėme Baczkauk. yra ant \$100 koros apsudytas ir kasz-

tus turės užmokėt. Sudže po tam isztarė į Baczkauską, kad gaila jam jo ir dėlto taip mažą bausmę paskyrė; vienok davė perserģėjimą, kad ant toliau but atsargesniu. *Vietinis.*

Kas mums kenke.

Ne vienas isz lietuvių, apsi gyvenęs Amerikoje, toj, kaip mes papratę vadjt, valnoj' szalyje, ir, laimei lėmus, skambydamas dolerius kiszeniuje, linksmai sav perleidže laiką, nepamislydamas nei kiek apie savo priderystę ir apie ateitę, kuri dėl kožno žmogaus yra pridengta nežine.

Apie savo tėvynę, savo tautą ir link to priderystę da didesnis skaitlius nesirupina. Ir tiktai, sulyginant, labai maža dalis isz lietuvių Amerikos skaito laikraszczius, mislije apie straipsnius tūse tilpusius, padūda savo pažvalgas, savo nūmones ir taikosi prie iszvie ninio mislijimo, ir veikimo. Ir nors ne sykį per laikraszczio skiltis padūda pakaltinimus nieko neveikentiem, arba negerai ką darantiem ir ragina pamylėti viską savą, ir per skaitymą laikraszczių apie tai susipažinti, — tankiausia tai vis praeina pro anų ausis nepatėmytai. Dėlto tai ir visi mūsų uzmanymai tur da neprašydėją suvysti. Bet į kitą pusę metus akį matom, kad lietuviai ne yra taip neparangus ir neprijauczenti pakalbinimų. Sztai isz paskutinių „Vienybės“ numerių matom, kad ant pakalbinimo kunjgų jie sumetė laike bažnytinės kolektos keletą dolerių dėl nelaimingojo mus tautiečio, A. Rėklio. O juk visi žinom, kad laikai dabar labai szlekti ir kožnas centas sunkei nesžamas isz kiszeniaus. Jeigu-gi laikai but geresni tai, beabejo, ir laike darytų kolektų daug daugiau butų sumetę. Isz szito visai aiszku, kad mus žmonės neatsisako nū aukų, tiktai to reike praszyt ir praszyt, kad visi girdėtu.

Juk apie tokį budą rinkimo aukų ir dėl kokių tautiszku mus reikalų buvo keletą sykių sznekėta, kaip antai ir ant uždėjimo Emigrantų namo. Ar-gi paskutinės kolektos ne yra patvirtinimu galingume to?

Teisybė, toks budas rinkimo buvo per nekurias ypatas pavadjtas „trupininiu“, ir ant galo tulį net per savo nūmonėm prielankius laikraszczius bandė bjauriti tūs, kurie apie bažnytinės kolektas buvo užsiminę. Szia dien, dėlei taip karsztos kovos už *taip* ir *ne* visas reikalas apie įkunyjimą Emigrantų namo, suvis sustojo.

Sustojo ir kiti reikalai. O ne dėl ko kito, tiktai dėl ko vojimo už savo nūmones, paliekant patį reikalą, tankiausia, visai nejudintu. Tokia kova tiesiog sakau, už tuszczią miaszą ne tikt tramdo patį įsiku nyjimą visokių mūsų uzmanymų, bet baisia k e n k e mūsų tautiszkam pasikėlimui.

Uztėmyti turiu taip-gi, kad apie pora lietuviszkų laikraszczių bando ar paardyt ar nedūti augti net pradėtam darbui. N. 20 „Ryto“ skaitome, kad „T. M. D.“ esant atgimusi „Mokslo draugystė“ ir bedieviszka, arba kaip „Rytas“ sako szliupinė, ir tiktai dėl to, kad viena ypata, prigulinti į tą draug. yra „Rytui“ nepatinkanti. Czion „Rytas“ tur but užmirszo, kad niekjdamas draugystę pagal ypatas prie jos prigulinczias niekina sykiu visus sąnarius jos ir podraug porą tikrų mus tėvynainių kunjgų, kuriūdu prie tos priguli.

Nepatinka sz draugystė ir „Garsui“ ir 22 num. sako, kad tai esant tikt vaikų draugystė („Tamo Vaikų Draugystė“). Ar-gi dėl to sziaūdu laikraszcziai užsidėjo, kad niekjti ir griauti tautiszkas mus įrėdnes? Jeigu jokios tautystės ne nor pripažjti, tai vercziau kad apie tai nei nekalbėtu, bet tarnautu lietuviams vien tikt kaipo katalikams ir garsjtu pamoki-

nanczius pamokslus, kurių taip mes iszsiilgę esame, negirdėdami jų bažnycziose. Szia dien vieton tokių pamokslų girdime tiktai keiksmus atskirių ypatų ir tų rasztų, kurie ne isz pokunjgo cenzuros iszėję yra. Ar-gi per tokius pamokinimus galima įgyti kokį sveiką supratimą? Gana atsilankyti nors sykį į kokią nors svetimtautiską bažnyczią, kad persitikrinti kaip daug skirtumo yra tarp pamokinimo jiems skelbemo ir mums.

Ne dyvai dėlto, jeigu tarp lietuvių atsitinka taip daug visokių papiktinimo darbų, palaikant jūs vis taip giliam nesusipratime. Juk jau szia dien, kaip ana skaitom „Lietuvos“ 22 num., net laukinei in dijoni augszcziiau už mus stovi. O dėlko? — dėlto, kad jiems sveikos mislies pamokinimai buvo suteikemi. Gal asz szitūm savo tvirtinimu ir apsirikau, but, sulygindamas lietuvius su anais, turiu taip mislyt ir ant to visą svarbumą mano tvirtinimo dedu.

Raszo szia dien lietuviszki laikraszcziai, kad New Yorke butu lietuviszkas agentas pstatytas, kad prižiurėtu ateivius ir jiems pagelbą suteiktų. Bet isz ko tasai agentas užsilaikys, jei mes vis tikt nesutikimu bei ginczais užsiimsime? Pirmiau turim patys susitaisyti, o paskiau apie ką tarti. Jeigu prie to mes neprieisim, tai ne tikt nieko nenuveiksime, bet da k e n k s i m sav ir tam reikalui.

Dzukas Kal. Pav.

Paaiszkinimas kaltintojams.

Atsilankant į lietuviszkas parapijas pasitaikė pas vieną ar kitą ir isz lietuvių atsilankyt. Atvažėvęs į Wilkes-Barre, Pa. ir užėjęs pas tulą lietuvi įsisznekau apie szia dieninius lietuvių darbus, kaip kasdieninius taip lygei ir tautiszkus. Taip besikalbant už-

klausė manęs vienas isz lietuvių ar asz negalėcziau jam partraukti knygą „Krituliai szviesos“. Asz, turėdamas prie savęs adresus visų lietuviszkų spaustuvių, padaviau jam adresą kur galima gaut tokią, bet ant jo praszyto, kad asz ir nuraszycziau, kadangi jis neturj laiko, apsiėmiau ir tai, tūm labiau, kad prizadėjo man szioki tokį pelną. Apturėjęs minėtas lietuvisz tas knygą, atsakė klausentiem „isz kur jis ją gavo“, kad asz jam partraukiau. Ir kas isz to? atsilankau po keletos dienų pas tulą pažystamą ten pat Wilkes-Barre, Pa. ir iszgirstu, kad apie manę kalbama czion, kaip apie kokį paleistuvį, bedievį, pardavinėjanti bjaurias knygas. Labai liudna man pasidarė, kad asz pirmiau nepamislijau, kad už tokį darbą galiu iszgirsti tokią nūmonę, bet sykį padaręs apsirikimą, jau nepataisysi ir reik už tai nukęst. Norėcziau už tai vienok užklaust taip manę kaltinanczių, ar jie nepriimtų nors ir *tikt vieną centą*, jeigu kas dūtų jiems, kad ir nebut taip dideliam varge, kaip kad asz esiu? Jeigu ne but manę patikus tokia nelaimė, tai, isztikro, ne bucziau ir tokių apkalbų girdėjęs; bet szia dien turiu viską priimt ir didžiausios kartybės kaltinimus už gerą nuleist ... Teisintis gi priesz tokius užpuldinėjimus ne matau reikalo, nes žinau, kad pasiteisinimu sunku pertikrjt kaltintojus, ir ant galo toks, kokiu manę perstato neesu.

Norėdamas, vienok, kad szie mano zodžiai daugiau ausų pasiektų, meldžiu ir kitų lietuviszkų laikraszczių nors porą zodžių paminėti apie szį, pridurdamas, kad katalikiszkas pareigas asz pagal galę iszpildau visad, ir szjmet iszpildžiau; ir velykinę iszpažintį atlikau Shenandoah, Pa., ką gal patvirtjt kun. Abromaitis. Su didžia pagūda *A. Rėklys.*

Reikalai

„Tėvynės Mylėtojų“ draug.

Pagal „Vien“ num. 9: \$128,80

70 Kun. A. Kaupas 2—

71 Kun. J. Žilinskas 2—

72 P. Szernas 1—

73 P. Noris —60

74 V. Ambrazevičius —60

75 A. Zuikis —60

76 S. Masickas —60

77 A. Anškaitis —60

78 A. Maczys —60

79 S. Muraszka —60

80 J. Gūbaitis —30

J. Kazakeviczia (už 1897 m) —60

Aukos nū gūdojamų Moterių
isz Minersville's, Pa. 5,60

Lašu yra \$144,50

Spaudos reikalams nusiusta
Tilžen ant rankų p. D. Sau-
niaus 100 markų —\$24,80.

„T. M. D.“ kasierius

J. Miliauckas.

Peržvalga.

„Lietuva“ num. 21 raszo apie Vilniaus beturčių darbo namus ir musų Emigrantų namus. Vilniuje visose bažnyčiose ir cerkvėse bei maldnamuose per dvi sanvaites, Balandžio mėn., į tam tikras dėzes sumetė 28 rubl. 24 kap. Lietuvoj katalikizkų bažnyčių yra deszimt kart daugiau, negu imant visus maldnamius Vilniuje, ir rodyja Lietuvos kunigams įtaisyti tam tikras dėzes bažnyčiose aukoms ant Emigrantų namo, kur vidutinizškai susirinktu po 600 rubl. ant menesio. Su tiek pinigų drąsiai galima būtų rengti ir užlaikyti Emigrantų namą. Reikia tik tai, kad Lietuvos kunigai tokias dėzes įtaisytu ir prikalbētu žmones dėti į jas aukas.

Lietuvos kunigai galėtu tą visą nuveikti, jeigu jiems nestokātu gero noro. Apie įkunijimą tą galime tik tai sapnūti. Jie atsisakys nū to atskaitindami prispaudimu valdžios, kuri darytu tokioms aukoms kliutis. Ką galime rei-

kalauti nū Lietuvos kunigų, kurie prie viesų visūmenizkų reikalų niekame dar nepasirodė, su labai menku isžėmimu. Jie tikt tada ką dūs ir rupinsis apie visūmenę, kada prie to bus privesti. Ne kitaip elgiasi ir Amerikos lietu. kunigai, kurie savę net progresistais prisiskaito. Plymoutho bažnyčioje buvo įtaisytos dėžės dėl aukų ant Emigr. namo, kures kunigas iszmetė. Philadelphia parapijonai ir norėjo įtaisyti dėžes dėl aukų Emigr. namo, bet kun. ant to nesutiko kaipo ir kolektos dėl to paties mierio. Toliaus, draugystė szv. Jūzapo tarėsi kiek paaukauti, bet kunigas prigulėdamas prie tos draugystės sulaike nū to užmanymo. Kunigas iszkeikė aukautojus ant tėvynės reikalų. „Garsas“ (num. 22) „Tėvynės Myl. Draugystė“ vadina *Tamo Vaikų Draugystė*. Ar dar kas drįs iszsizioti, kad Amerikos liet. kunigai nesidarbūja ant tėvynizkos dirvos?

„Lietuva“ raszo, kad grovas, Vladas Tizkus isz Landvaravo, nusiuntė puikų vainiką ant kapo Lietuvos budelio Orzevskio. Tūmi Tizkus užsipelnė sav paniekos vardą garbindams musų budelį.

„Tėvynė“ num. 5 teisiniu „Garsą“ už pasiprieszinimą Donelajezio rasztų nū „T. M. D.“ Sako, kad lietuviams tiktai džiaugsmas gali buti isz to, ir matyti tad, jog „Garsas“ eina ranka į ranką su „T. M. D.“ Nieks nieko nesako „Garsui“ už atspaudimą Don. rasztų, o tiktai peikia jo veidmainystę ir netikumą, kuris pasiplėszė kitų pradėtą darbą, ir negalima vadinti to pagalbėjimu, jeigu pagelbėtojas, pagelbos reikalaujantį, visai nuspaudžia. „Garsas“ tada butu pagelbėjas „T. M. D.“ prisidėdamas su kokia szimtaine, per ką Don. rasztai butų pas-tojė pigesni ir kieknienas vargingesnis galėtų jūs nusipirk-

ti. Kaip eina ranka rankon „Garsas“ su „T. M. D.“ „Tėvynės“ raszėjas nei su mikroskopu nežiurės. Ozia gina kaitilas sągoną.

„Rytas“ num. 18 raszo, kad draugystė szv. Prancizszkaus, New Haven, Conn., antrą dieną Velykų kėlė balių dėl pavidinimo kasos, bet jų užmanymas nepasisekė. Toji salė neturėjo daleidimo ant parduojimo gėrymų, isz to pasinaudojo viens draugas—judoszius ir apskundė policijai. Draugystė turėjo 100 dol. iszkados.

„Garsas“ num. 21 raszo, kad k. Pautienius ir Milukas netei sei tapo apszmeizti nū Baczkauko ir už tai apskundė, kur B. turėjo dar 1000 dol. kaucijos statyti kad nepabėgs į Meriką iki provai. Baczkaukas užmetė kunigams, kad jie jį apskundę prisidengdami su Sungaila. Akyva yra, kas užkvietė kun. į liudinikus?

„Garsas“ vėlei keta jau nurimti ir nesiginczyti, nors baizybę turi ginczio rasztų. Kosz ir labai jam linkiu, bet kronika argu kronizska liga nenurimsta iki myrius jos nenuramina. Zada nesiginczyti, bet sako: „Tas nereiszkia, kad „Garsas“ kaip nebylys klausys visų užmetinėjimų“.

„Kardas“ num. 21 raszo, kad Baltimorėje „Kardo“ redakcijoj, užsidėjo draugystė po vardu: „Kooperatyvizska draugystė lietuviszkos spaudos Amerikoje“. Mėnesinė mokėstis 50 centų. Linkime užmanytojams geresnės pasekmės negu p. Ziemkencziui, bet kiek matyti isz redakcijos vienpusizsko paaiszkinimo, tokia draugystė neturės daug pritarenzių. Reikia rupintis kad patraukti visūmenę prie tokio vieszo darbo, ir atsisakyti nū asabiszkumų dėlei visū menės naudos. Priegtam draugystės mieris yra, darbūtis tiktai dėl amerikiezių, nieko neminint apie europiezius lietuvius, kuriems yra daug

reikalingesnė pagelba negu amerikieziams.

„Lietuviszkas Laiszkas“ num 19 raszo apie p. v. Sanden, kuris yra iszskirtas pasiuntiu nū Tilžės bei Pakalnės valszių į karalystės sąimą (P. Sandenas yra užveizdu buvęs Gelgaudizszkio dvare pas Keidelį per 20 metų.) Jisai su pirmu Giegužiu prabylo; kaltino lenkus už jų tautiszkumą bei dar barė už sukurstymą lietuvių, kurie paskutiniame laike ėmėsi daugel reikalauti, nū valdžios, savo tautiszkų tiesų. *Jis jau pirm 2 metų labai didei ministerio prasžė, asztriausiu budu lietuvių maldavimams prieszintis.* Ir toki tai niekvereziai, nū lietuvių budami iszskirti, jūs tramdo, visaip apskelbdami lietuvius valdžiai, kuri nors ir prižada ką ne ką, bet to neiszpildo.

„Nauja Liet. Ceitunga“ pranesza, kad draugystė „Byrutė“ jau antru kart negalėjo savo susirinkimą laikyti dėl nepri-maldavimo policijai. Tas todėli taip nusidavė, kad draugystės rasztinikas yra didei užumarszus. Visos draugystės, Prususe, norėdamos susirinkimus laikyti, menkiausiai 24 valandas pirm susirinkimo, turi dėti zinę policijai, kuri atsiunczia vieną policijantą dėl pridabojimo susirinkimų, kuris paskui raportūja valdžiai apie buvusio susirinkimo nusprendimus.

P. Pelėda.

Turtas ir laime.

Isz gudizszko.

(Tasa.)

Dalis musų vienokia. Paniekiti abudu, mudu pasilinkmysim, palaikysim viens kitą; pavelykit mą supazinti jus su jausmu meilės. Niekados sakau jums, nesistengsiu dažinoti, kas jus tokia; bet savo vardo asz neslepiu nū jus, dėl darodymo mano teisingumo.

Asz — Edgaras, kuningaiksztis d'O . . . , pamylėkite manė nors ant valandos ir lai mūsų savitarpinė meilė palieps užmirsšti skausmus szirdies mūsų.

Lida klausė nuleidus galvą; tasai tykus, meilaujantis balsas ir magiszka paziura, kokią jautė ant savės, veikė ant jos organizmo kaipo narkotiko syła. Ir Samuelius, ir sunus jos, ir jausmas priderystės prie vyro — viskas susimaiszė priesz nepergalimą norą iszbandyt jausmą meilės, užmirsšti viską valandoje tos laimės, jai nepažystamos ir traukenczios ją, kaipo prapultis trauke neat-sargų, pasidūdanti jai. Kada kuningaiksztis užvardijo savę, jijė sudrebėjo ir daugelis naujų mislių sukosi galvoje jos. Teisingai, apjūka likimo buvo dar stipresnė negu mislijo Edgaras, apjūka paguldyt po kojų Lidos vyrą josios prieszinikės, tosios szviesplaukės vyltilės, pavogusios nū jos szirdį Samueliaus. Atsitikimas bruko jai į rankas atmonijimą ir neiszmintinga suvis but nepasinaudot jūm. Todėl, kada Edgaras prispaudė ją prie krutų, jijė nesiprieszino ir tyła priėmė karsztą pabucziavimą kurį jisai pažymėjo ant jos lupų. Kada adynai praslinkus jijė atsiskyrė su Edgaru, tai prisizadėjo atlankyti jį po slaptu adresu, kokį jisai suteikė jai. Rodos apsvaigus, sėdo į karietą ir sugrižo namon, kur niekas nepatėmijo jos atsitolinimo.

Pasibudus ant rytojaus Lida, jautė skausmą galvoje, visos nakties atsitikimas iszrodė jai fantastiszku; jausmas gėdos, iszmėtinėjimo ir užganėdintos puikybės nedavė ramumo jos szirdzei. O, kaip galingas ir paojingas buvo vyras Valerijos! Ar gi galima patikėt, kad jijė tur didesnį prisiriszimą prie Samueliaus? Bet vis tiek jau! Vylius liekti vyliu, ir Lida prisiekė sav nesusieit

dangiau su Edgaru, kad jisai visai apie ją nežinotu ir nežinotu net kur gyvena.

Jijė paszaukė savo kameristką, kuri pasakė jai, kad jau vėlu, kad bankierius pusrycziavo vienas ir iszėjo į kontorą, pasakęs, kad sugrišz tiktai vakare ir parsives keletą draugų ant vakarienės. Jauna moteriszkę pakilo ir liepė atvesti kudikį, bet kada tasai atėjo į kambarį jos ir pratiesė rankutes prie jos, jijė vos nesukliko: tasai buvo gyvas paveikslas kuningaikszezio. Kokia netikėta aplinkybė davė sunui Samueliaus visą veido panaszumą ant jo priesziniko ir koks baisus gundymas dėl Lidos matyt vis tais jūdas ak-somines akutes, tūs tamsei szviesius plaukus ir tą užkariaujantį nusiszypsojimą, kokis gimė josios mislise, kada tiktai jijė stengėsi iszmesti jį isz savo galvos.

Su szirdze suspausta pri spaudė kudikį prie krutų savo.

Diena praslinko kankinime sunkių mislių ir vakare, kada jijė pamatė Samuelių apsiniaukusį ir nelinksimą kaip ir visada, szirdis jos smarkiau plakė, vienok geri norai ir linkėjimai jaunos moteriszkes neatsimainė ir po karsztos maldos jijė gulė, stengdamasi szalintis pagundų ir likti teisinga priesz vyrą savo.

Už dienos po zinomo jau mums maskarado, Samuelius pratarė į savo paczią:

— Mieloji Lida, atlaikęs zinnias isz Paryžiaus, asz tūjaus priverstas esmi vaziūt tenai; ant trukio iszeinuanczio ant ketvirtos vaziūju, — tai-gi buk ant tiek maloni, paliepk sudėti mano daiktus ir prisakyk, kad pietus padātu ant trijų.

— Kaip ilgai užtruksi tenai? — paklausė Lida.

— To negaliu tikrai pasakyt; gal pusantro mėnesio, o gal du ir net daugiau.

Jauna moteriszkę pabalo. Per keletą mėnesių, gal but,

jijė bus tikt viena, palikta boddėt ir kariauti su yvairiomis pagundomis.

— Samueliau, — isztarė jijė nedrąsiu balsu: — vežkis ir manę. Asz jau nū senei troksztu pamatyt Paryžių; o be tavės czion taip neramu, taip tuszczia!

Samuelius paziurėjo ant jos su nūsteba ir nekantrumu.

— Koks neapmislytas noras! Asz vaziūju į Paryžių ne dėl pasilinksminimo, bet dėl svarbių reikalų, kurie paims visą laiką buvimo; asz negaliu vaziūti su visais namais, su moteriszķemis, nesziotėmis ir k., kadangi misliju, tu nepanorėsi palikt kudikio po prieziura tarnų; apart to, tu užmirsšti, kad tokis namas, kaip mus, negal likti be prieziuros. Kas link iszdavimų, Levi gavo jau nū manes prisakymus, ir dūs tav reikalingus pinigus.

— Po pietų bankierius meilei apglobė kudikį, kuri, rodos, karsztai mylėjo, szaltai pabucziavo kaktą paczios ir iszėjo. Su kudikiu ant rankų Lida prisiartino prie lango ir ziurėjo kaip jos vyras sėdo į karietą; jisai net neapsisuko į jos pusę ir už minutos puiki karieta pranyko ant užsisukimo ulyczios.

Lida atidavė kudikį tarnaitēm, užsidarė savo kambaryje ir davė valę aszarom; neuzkanta ir kartus jausmas užgautos puikybės virė szirdyje jos.

— A! — kalbėjo savyje, — dėl tavės, Samueliau, asz ekonomka, labiau pritinkanti, negu kitos, asz baldai tavo namo; tu nereikalauji mano meilės.

Asz norėjau likti teisinga; bet tu patsai verti manę jieszkoti szalyje meilės, kokios tu manė nedūdi, ir asz iszsižadu tavės dėl žmogaus, iszverzusio isz tavo rankų mylimą moteriszķę.

Su degancziu veidu jijė sėdo už stalo ir drebanczia ranka paraszė: „Jeigu jus norite pasimatyt su Emma, tai galite

patikt ją ryt ant 11 adynos ant angliszkos cziužynės“.

(Toliaus bus)

Naujos kningos.

Paskutinės miszios. (Isz lenkiszko). Jonas Lada. 1897 m. Spauztuvėje „Garso Amerikos Lietuvių“. Shenandoah, Pa. Apraszta, kaip begėdiszķai maskoliai uždarė kliosztorių, kuris per ilgus metus iszstovėjo. Su kokiu vargu iszprasze caro pasiuntinio, dėl uždavimo to kliosztoriaus, paskutinius miszias atlaikyt, ir kaip begėdiszķai tasai pasiuntinys pasielgė bažnyczioje kliosztoriaus.

Du broliai. Atsitikimas isz paskutinės Turķų su Maskoliais karės. Vertė A. J. J. K. 1897 m. Spauztuvėje „Garso Amerikos Lietuvių“ Shenandoah, Pa. Apraszta kaip du kareiviai: viens maskolią dragunas o kitas turķų priesz myrį ant lauko muszės dasizinojo kad jūdu tikri broliai ir užmirszė neprieteliszķą neuzkanta susikabino ir abudu mirė. Apraszymas gana užgauna szirdį skaitanczio.

J...8.

Gromatnyczia.

P. J. isz Mik. Tamistos rasztas nepatelpa, — per daug asabiszķumo. Velyk taip apie ką Tamista praneszķ.

P. T. raszteliai patilps į sekantį num. Atleisi Tamista mums už tai.

P. Vietinis isz P. Tamistos rasztelis patilps į sekantį numerį; į szitą nesuspėjom.

Didelis Balius!

Draugystė szv. Jūzapo isz Pittston, Pa. iszrengė didei puikų balių 5 d. Liepos (July) ant Armory Hall ant naudos minėtos virszui draug.

Muzykė bus kogeriausia;

Salė puikei iszrengta.

Tikietas vyram 25c., merginom dykai.

Visus meilingai užpraszo

Komitetas.

Bausmė,

Parasė vaikas.

(Tąsa)

XI.

Kas yr' jam? - Gulėj' pasirėmęs ant skydo, —
Izbales, — sukepusi kriokė gerklė, —
Bet kas jo krutinę raudonai suliej' —
Žolė kruvina - jis kraujūse paslydo?
Kas sužeidė jį? kalavijas Gerardo?
Bet kraujo nebūvo ant aiskaus jo kardo —
Kryziokas pakėlė į virszų akis, —
Krutinėj' umai jo sustingo szirdis. . .
Izvydo priesz savę iztblizkusį veidą
Ir ranką izskeltą, — joj' peills drebėj',
Nūg jojo laszai ant lietuvio varvėj', —
'Tai kraujas, da jūdas, garūja visai da, —
Ir rubai balti buvo to užmuszėjo,
Jo veidas iztblizsko, — nekaltas visai —
Priesz valandą buvo da szventas jisai, —
Matyt pirmasyk, kad ranka taip drebėjo,
Matyt pirmą sykį turėj' kalaviją,
Idarus vėl liko silpna ir grandis.
Komturas jau slaptą prijautęs szirdyje —
Dasykį. . . Vaidelė stovėjo priesz jį —.

XII.

Jų drebancios akys sykiu susitiko —
Ir grįžo į duszią vėl kūnogreicziaus:
O apie jūs viskas tarytum isznyko, —
Plakimai szirdzių jų be jokio skaitliaus
Kalbėt tik galėj' — nebyliais abu tapo,
Krutinės kilnojos, beveik jau be kvapo
Ir gerkles uzdziuvo, nūg karszczio užkepo, —
Bet akys? — negali ziurėti atacziai,
Dabar jos tenai lyg nedrasus svecziai,
Jos drovisi suteptai dusziais tarnauti,
Nedrišta teisybę abiejų užgauti —
Abiejų? — juk kruvinas treczias gulėj', —
Ketvirtas tunėj' szirdise: — nūdėmė. —
(Toliaus bus)

Mythai, pasakos ir legendos Ziamaiczių.

Surinkti ir izleisti per D-ra Edm. Veckenstedta,
vyresnyjį senoviszku kalbu mokytoja prie Nikalojaus
gymnazijos Liepėje (Kursze).

Lietuviszkai izsguldė J. Szbiupas, M. D.

(Tąsa)

Ziamaicziai tūjan nutarė paklausyti pateikimo ir apsilik-
ti dėl jų paskirtoje szalyje. Jie pasakojo Latviams, ką jie
tinojo apie Ziamaitę, ir pasakė jiems, ką anoji buvo ansz-
cziaus liepusi ir jiems pažadėjusi. Bet dėl Latvių Ziamaitė
buvo nežinoma, jie nevieryjo, kas jiems buvo pasakyta, ir jie
nutarė atsiskirti nū Ziamaiczių. Pirmiaus jie traukė toliaus
pakraszcziu jurės. Kad jie norėjo per tąją pereiti, tai jiems

nepasisekė, tris aniolai, mat, buvo rods besergstį Ziamaiczius
ir su jais Latviams, iki szitie su Ziamaicziais būvo bekeliaują,
o dabar daugiau jie nepribuvo gelbėti Latviams, po to kaip
szitie buvo atsiskyre. Tokiu budu Latviai matė, jūg yra pri-
versti atsisakyti nū savo užmanymo: jie apsiliko ne tolymais
nū rėdybų Ziamaiczių ziamėje arti marės, kur jie dar szia dien
gyvena. —

Ziamė, kurioje palei valę savos gentės motynos buvo ap-
silikę, Ziamaicziams labai patiko, nės toji buvo labai veszli ir
grazi. Upėse tekėjo gražus, skaistus vandū, ir jos nebūvo nei
sriaunios nei per gilios, gana puikiai iszsižiurėjo ne per augsz-
ti kalnai ir žalios lankos. Pavojai negrėzė Ziamaicziams dau-
giaus isz jokios pusės, nės jų kelionėje tapė isznaikinti baisu-
nai szalyse, kurias jie buvo perkeliavę. Taip-gi susiediszky
tautų Ziamaicziai neprivalė daugiau bijotiesi, nės jie buvo la-
bai karzvgiszka tauta pastoję per visas vainas, kurias jie bu-
vo perleidę; gudrumu jie taip gi pervirszyjo kitas tautas, nės
savo kelionėje jie buvo gana daug matę ir pasimokinę, kas
kitoms tautoms būvo svetimu.

Kada Ziamaicziai apsibuvo dėl jų paskirtoje ziamėje, tai
jų gentės motyna, Ziamaitė, praszėsi Dievo, kad jai pavelytu
nueiti pas savus žmones, idant pamokinti jūs religijos. Be
to, ji norėjo pamokinti savo žmones visoko kito, ką jiems zi-
noti dar reikėtu, ir pagelbėti tulūse pavojūse. Taip-gi jos
sunus praszėsi kad jam pavelytu susidėti su savais broliais ant
ziamės. O tasai, budamas sunumi trijų aniolų ir Ziamaitės,
buvo Dāngiu pramintas, nės Ziamaicziai vadino dangų —
dāngus.

Ziamaitė ir jos sunus, ant savo praszymų, gavo pavelenę
pas savūsius nusidėti, bet toji pavelenė tapė dūta tiktai ant
paskirto laiko, po kurio jiedu vėl turėjo sugrįžti į dangų. Ta-
da jiems būvo pasakyta, kad jie tūmet tiktai galėsį vainą ves-
ti, kada jie gausį ant to pevelyjiną nū aniolų susirinkusių
danguje: tą pavelyjiną jie turėjo įgyti priesz pradėjimą kož-
nos vainos. Kada jiemdviem szitie nutarimai tapė praneszti,
tai Ziamaitė ir jos sunus sulygo ant to, kad jiedu ne sykiu nu-
sidėsį pas savus žmones, bet vienas po kitam, idant laikas jų
vieszpataavimo ant Ziamaiczių tūmi ilgiaus patektu.

Pirma velyjo pati Ziamaitė kakti į ziamę savų vaikų.

Vieną dieną pasitaikė, kad baisi nepagada susirinko ant
dangaus ir isztiko ziamę Ziamaiczių. Nepagada taip būvo
smarki, jūg rodėsi, kad svietas pragaisz. Kada andra prasi-
szalino, saulė vėl praszvito ir siuntė savo spindulius ziamyn
ant ziamės. Tame tarpe atsidarė dangus ir Ziamaicziai pa-
matė augsztai debesifūse stebuklingai grazią moteriszkę, jojaut
ant auksinio žirgo. Pirmą jos jojo aniolai, taip pat ant auksi-
nių žirgų, ir taip gi paskui jos sekė aniolai ant žirgų isz auk-
so. Auksiniai gyvuliai būvo apsiautę žerintį trukį, taip-gi
auksiniai paukszcziai. Prieg tam davėsi girdėti stebuklingai
grazi muzika. Kada toji užtraukė liudnas melodijas, tai vis-
kas verkė ant ziamės: net isz to, kas sziaip negyva būvo, rie-
dėjo aszaros; o kad muzika griežė linksmias melodijas, tai
viskas džiaugėsi ir viskas jūkėsi bei szokinėjo; patys žvėrys
girioje, paukszcziai ir vabalai ore, kaip ir žuvys vandenyje
emė tūmet szokti. Dangiszkas žibėjimas pripildė debesius ir
ziamė būvo pripildyta saldaus kvėpėjimo.

Po tulų laiko dangų apniaukė nauja audra, kuri būvo
daug baisesnė už pirmąją. Potam nusileidė ant ziamės rustus

debesys ir palytėjo pustą szmotą žiamės. Vos tai buvo atsitikę, kaip debesys vėl iszkilo, audra nuszvieto, ir saulė vėl szvietė ant dangaus.

Vakare tą pacią dieną svetima moteriskė užėjo į grintelę vienos burės. Svetimoji buvo bėdnai kaip ubagė apsirengusi, ji prasė valgyti ir gaspados. Burė į kurios grincią anoji užėjusi buvo, perleidusi buvo daug bėdų. Ji buvo labai varginga, jos vyras buvo numiręs ir dvejatas iš jos vaikų turėjo priepūlą ir sunkią ligą. Nežiurint į tai, bėdnoji naszlė pagatava buvo nudūtai ubagei dūti nakvynę, jeigu ji businti kantanta, beje su pataline sziaudų ant aslos grincioje. Ji pasakė taip-gi svetimajai, kad sienos grintelės yra nestangios, taip jūg vėjas galis iš visų pusių perpusti, taip-gi kad ji neturinti malkų dėl apszildymo grincios. Dėl valgymo ji turinti tiktai gabalą dūnos, kuriūmi ji mielai norinti pasidalinti: vieną pusę tegul ims sav svetimoji, o kita pusė turinti pasilikti dėl josios vaikų. Svetimoji buvo kantanta su tūmi, kas jai tapė pasiulyta. Ji paėmė dūną, kurią jai padavė ant medinės torėlkos, kad su peiliu periektu, ir paprasė pūdo vandens. Naszlė padavė jai, ko ji norėjo.

Tūmi tarpu naktis buvo užkritusi. Vos svetimoji paėmė į rankas dūną ir pūdą vandens, grincia umai prisipildė taip skaiscios szviesos, jūg naszlė mislino, kad jos grintelė stovi liepsnose. Vienok toji nedegė, bet-gi žmona regėjo viduryje szviesos moteriskę auksiniūse rubūse, kurios galvą pūszė auksinė karuna. Prajovas pateko vieną tiktai mirksnį, potam žibancioji szviesa pragaiszo; azūt moteriskės auksiniūse parėdūse stovėjo vėl svetimoji viduryje grincios. O ji laikė savo rankoje jau ne medinę torėlką su szmotu dūnos, bet auksinę torėlką, ant kurios tysojo szviežias pyragas, kurs savo kvapu pripildė pilną grincią. Kitoje rankoje svetimoji laikė azūt pūdo vandens puikią kupką, pripildytą putojancio gėrimo. Grincioje buvo szviesu, nors žiburys nedegė.

Žmona stebėjosi iš viso, ką matė, ne mažai. Svetimoji tarė jai: „Asz esmi Žiamaitė, tavoji ir tavo žmonių gentės motyna. Jus esate užgimę iš manės ir vieno vyro, kurį man aniolai buvo davę už patį, pylyje po žiamę, kada asz, iszbannityta iš dangaus, ten turėjau užsilaikyti. Žiamė, kurioje jus gyvenate, jums tapė per manę pateikta; asz buvau jums paliepusi keliauti į tąją. Trijs aniolai, Mikolas, Gabrielis ir Rapholas, lydėjo jus ant mano praszymo apgindami, jums anų nepažįstant. Kada jus buvote pasiekę szitą žiamę, jums ant dangaus asz pasirodžiau su vėlava rankoje, ant kurios buvo paraszyta, kad tai ta yra jūsų žiamė. Asz esmi toji pati moteriskė, kurią jus esate matę ant dangaus palydėjime aniolų. Jūdasai debesys, kurs pirm keletos adynų nusileidė žiamyn su audra, manę nuneszė žiamyn ant žiamės, ir dabar asz pas jus vieszėsiu. Asz pati gimusi esmi iš mirtinų žmonių, bet asz danguje isztekėjau už aniolo Perkuno, ir iš jo bei aniolų Augszčio ir Szveistiko asz esmi pagimdžiusi sunų, kurs yra Dūngis vardu. Dabar asz atėjau ant žiamės, idant jus pamokinti, ko jus dar nežinote. Dar jus neturite jokios religijos: o asz jums papasakosiu apie Dievą ir aniolus potam apie žiamę ir jos gyventojus, taip-gi apie jų įpatybes, taip pat apie marę ir orą, anų gyventojus ir įpatingumus jų. Taip-gi asz pamokinsiu jus apie nemirtinumą duszios ir parodysiu jums rojų ir pragarą, kurioje buvoja velnias su savo pagelbiniškais. Asz vieszpatausiu ant savų žmonių ir padarysiu jūs

laimingiausiais iš visų tautų, nes asz noriu jiems buti aniole, motyna, sudžia ir karaliene. Po tulo laiko asz vėl pasikelsiu į dangų. Potam manas sunus, apie kurį asz tav pasakojau, toliaus vieszpataus palei mano nūmonę. Bet jis taip-gi negali visūmet pas jus pasilikti, ant jūsų vieszpatauti, ale po nekurio laiko jis vėl pasikels į dangų ir paliks jus vienus. Nės dangiszkiems nėra pavelyta ant visados dangų apleisti ir gyventi ant žiamės. Tūmi laiku, kada mano sunus grįžsz vėl į dangų, jus busite gudriausia, karzygiszkiausia ir laimingiausia tauta ant žiamės. Jeigu jus visados gyvensite palei įsakymus, kokius asz ir mano sunus jums dūsime, tai laimė jums liksis vierna, o jei jus nedabosite jų, tai jus isztiks daug nelaimių.

Tu paregėjai manę mano tikramjame pavidale, kada aukso rubūse su auksine karuna ant galvos asz stovėjau priesz tavę, aptekusi dangiszka szviesa. Pyragas, į kurį dūna persimainiusi yra ant torėlkos, nekados nesumazės, kiek jus jo nevalgytumėte, ir kupka visados bus pripildyta skanaus gėrimo. Kaip pyragas, taip gėrimas visūmet turės tokį skanumą, kokio tu panorėsi, arba koks tavo vaikams bus priimniausias. Szia naktį asz noriu su tavo sergancziais vaikais viena perbuti vienoje grincioje, rytoj tu jūs vėl iszvyysi sveikus ir linksmius ir drutesnius ir grazesnius negu jie buvo, pirma negu pradėjo kentėti. Idant žmones pertikrinti apie savo galybę, asz padarysiu dar daugiau negu vieną stebuklą. Rytoj tu nueisi pas savo ir mano žmones ir jiems pasakysi, ką asz tav pasakysiu: tu busi mano žinių neszėja, ir per tavę asz noriu su žmonėmis pareiti į artesnius prietikius“.

Po szitų žodžių svetimoji tylėjo; ji įėjo į vieną grincią, kur liepė nuneszti serganczius vaikus. Toji praszvito, kaip ji įėjo. Vaikysežias burės sirgo raupais (trandimi) ir marinamas buvo, o duktė buvo koją nusilaužusi: ji taip-gi matė palei savo lovą giltinę stovint.

Kada svetimoji iszėjo iš grincios, czion tamsu pasidarė, kūmet pirma taip buvo szviesu buvę kaip dieną, nors naktis su savo tamsa jau seniai viską dengė. Grincia buvo szilta, nors pecziuje nesikureno ugnis, ir sienos grintelės taip buvo stangios, lyg kad darbinjikai tiktai ką dabar butu ją pastatę: tą viską matė burė ir buvo persitikrinusi, kad svetimoji ne kas kitas buvo kaip pati Žiamaitė.

Ateinantį rytą naszlė, prabudusi, rado vaikus sveikus ir linksmius, drutesnius ir grazesnius negu jie buvo buvę tūmlaik, kada ir nelaimės buvo pūlusios ant jų. Burė pasiklausė savų vaikų, kas su jais pasidarę esą nakties mete. O szitie papasakojo, kad jie tūjan, kaip tik svetimoji buvo jūs į lovą paguldžiusi, sunkiai sumigę buvę. Po tulo laiko jie esą pabudę; jie buvę jau ne grincioje ant lovos, bet stebuklingai puikiame aukso palociuje, kurs buvo poniszka padabintas ir puikiai apszviestas. Ten esą dar daug vaikų buvę, visi brangiais rubais apvilkti, ir anie taip-gi buvę sveiki ir smurtus ir net auksines drapanas dėvėją. Jiems esą davę brangiausius valgius ir gėrimus. Stebuklingai grazi muzika buvusi girdima, ir su kitais vaikais jie esą szokę per visą naktį. Paryczyuj jie atsigulę ant minksztos patalynės, idant truputį pasiilsėti. Veikiai potam jie sumigę, ir kada jie vėliaus pabudo, jie savoje grincioje vėl ant lovos begulį atsirado kaip vakar vakare.

(Toliaus bus)

M. ROSENBAUM

Geriause dėl Lietuvių Agentura ant visos
Philadelphios.

Pardūdam LAIVAKORTES ir TIKIETUS GELŽKELIU į visas dalis svieto, ir ant visokių linijų. Turim susineszimus kiekvienoj' dalyje svieto ir smūncziam pinigūs greitai ir pigei.

Susisznecam visokiose kalbose. Pinigūs priimam ban kon ir iszm inom. Visame dūdam prieteliszką rodą.

Mūsų Offisas **609 South Third str., PHILADELPHIA, PA.**

Užmokėjo už laikraštį.

"VIENYBE LIETUVNIKU".

P. Rokus Edwardsville	\$1,00
J. Martinkaitis Exeter	"1,00
J. Martinkaitis Exeter	1,00
M. Alyta Luzerne	1,00
J. Straigis Edwardsville	"1,00
M. Adomaitis Chicago	"1,00
V. Javaranckas Glauster	"1,00
Kun. A. Zichaviczė Glen Lyon	"5,00
J. Mitko Brooklyn	"2,00
J. Krauczelionas Pittston	"1,00
P. Giedraitis Brattleboro	"1,00
J. Spraga Globeville, Colo.	"2,00
A. Kiveris Centreville, N. J.	50
L. Kenstaiczė Brockton, Mass	"1,00
J. Didvalis Wilkes-Barre	"1,00
J. Novas Garden City	"1,00
A. Maronski New Britain	"1,00
D. Laukszas Lewiston, Me.	"2,00
J. Romas Waterbury, Conn	"2,00
M. Michel, Jersey City, N. J.	"1,00
A. Slavickas Mahanoy City	"1,00
J. Miller Ferrona Picton Cana.	"1,00
M. Zoba S. Boston, Mass.	"2,00
S. Venckus Newark, N. J.	50
J. Lostapeckas Brooklyn, N. Y.	50
A. Gradeckas Pittston,	"1,00
J. Augszoziunas Scranton	"2,00
J. Samūlis Wilkes-Barre	"1,00
M. Naujalis Plymouth	"2,00

Apgarsinimai.

"VARPAS" literatūros, politikos ir mokslo dvimėnesinis laikraštis iszieina jau 9 metas Tilžėje. "Varpas" yra Lietuvos vadovų laikraštis; talpina puikes apysakas bei moksliszkus raasztus. "Varpas" į Ameriką ant metų su prisiuntimu, kasztūja 1 dolerį.

"UKININKAS" Lietuvos ukininkų mėnesinis laikraštis, iszieina 8 metai, taippat Tilžėje. Talpina įvairius raasztus apie lietuvų prispaidimą po Gudų valdžia bei pamokina kaip reik nū jų gintis, apysakas, pamokinimus isz ukės, žines isz Lietuvos kaipo ir isz svetimų szalių, bei apie ligas, nū

kurių gali pats žmogus pasigelbėti, neesant arti daktaro.

"UKININKAS", į Ameriką, ant metų kasztūja ir tiktai vieną dolerį. Norinti iszsiraszyti virsz minėtus laikraszczius, pinigūs gali siųsti registravotose gromatose ant szito adreso;

*Herrn Dr. Bruažis
Tilsit, Ostpreussen
Germany.*

Lenkiszkos knygos

maldų, pargabentos isz užmarės.

Gaunamos pas Jūz. Pauksztį.

Westchnienie duszy pobożnej, zbiór nabożenstw i pieśni z przydanem Drogi krzyzowej, Gorzkicia zali i psalmów	\$1,50.
Złoty Oltarz czylł zbiór nabożenstw dla chrześ. cian i katolicków	\$1,30.
Oltarz czylł zbiór nabożenstwa dla młodzieży katolickiej	70 c.
Wyborek nabożenstwa dla młodzieży katolickiej	50 c.
Maly złoty oltarzyk dla pobożnych dzieci katolickich	45 c.

Kningos

pargabentos isz užmarės:

Maldų knygos,

Mazas aukso altorius, Miszų maldos su abrozėliais (mažam formate) krisztoliniu apdaru	60 ct
Szagrino	50 c.
Aukso Altorius, arba Szaltinis dangleszkų skarbū 2,00 iki 3,00.	
Garbė Dievui ant ankszytės	" " \$1,50.
Balsas Balandėlės	1,35c., 1,50c. ir 2,00c.
Knanga giesmių arba Kanticzkos	75c.
150 Psalmu Dowido karaliaus ant paveiklo kanticzkų	75c.

Istoriszkos dvasiszkos įtalpos knygos,

Gyvenimas Vieszapties Jpzaus Kristaus,	75c.
Istorija seno ir naujo isstatymo su abrozėli.	15c.
Istorija seno isstatymo	25c.
Gyvenimas Marijos	" " 20c.
Menno szwencziassios Marijos Panos	30c.
Sopulė Motynos Dievo	" " 20c.
Evangelljos supulkeis apdarais	1,00c.
Gyvenimai Szwentuju, ant visų metų koznos dienos, pirma, antra, treczia ketvirta ir penkta dalis az kozną dalį po	65c.
Gyvenimas szv. Benedikto Labro	" " 10c.
Stebukiai Dievo Szvencz. Sakramente	40c.

Istoriszkos knygos spietiszkos įtalpos.

Oltypas	" " 25c.
Robinsono	" " 25 c.
Kantrios Klenos	" " 20 c.
Lementorius su poteriais ir mistranturais	10 c.
Istorija Lietuvos	" " 30c.
Istorija Suvienytų Valstijų Amerikos konst. tucija	" " \$1,00
Trumpa senovės Lietuvos Istorija	10c.
Apilakrasztis kun. Petravyczius į Vilniaus džiakonytės kuningus 1870 m.	" " 5c.

Už ką mes lenkams turime būti dėkingi arba dėdėkingi, graži kajgutė kurioje apraszta visl inusq prietikiškai su lenkais nū pat - krikežto Lietuvos

Žiponas bei žiponė	" " 40c.
Žirgas ir vaikas	" " 30c.
Vytautas didis Lietuvos kunįgalkaszti	30c.
Aplė senovės Lietuvos pilis	" " 10c.
Kanklės lietuviszkos dainos keturlema balsams (su natomis)	30c.
Amerika pirtyja (komedija)	" " 10c.
Aplė kalbų pradžia	" " 5c.
Budal gydymo negurių ligų	" " 25c.
ką daryti, kad sveiki butume ir ligai gyventume	5c.
kas yra, o kas bus! žvilgis ant szių dienų ir į ateltą	5c.
krumplių Jonas, apyskėlė	" " 5c.
keletas zodžių apie neżmoniszkus maskolį darbus kražiūse ir aplė sudyjimą kražiezių Vilniuje	5c.

keletas rasztų apie kražių atsitiikimą	10c.
Tamoszius besotis apysaka	5c.
kalba dviejų žmonių kazimiero ir Antano aplė katalikų bażnyczios pamatą	5c.
Lietuvos kanklės (eilėmis rasz.)	10c.
Pamokslai aplė sudą Dievo, pakutą, dangų ir nekaltą prasidėjimą Szv. Panos Marijos	10c.
Pamokslai ir Ganytojus kalbos sodieciams, knįga pirmoji, aptma laiką nū pirmos nedėlios Adventų iki pelenų dienai (pamokslai kożnam nedėldieniu)	\$1,25c.
Trumpi pamokinimai ir rodos, pagal kurias turi elgtis kiekvienas žmogus	10c.
Lietuvos gaspadinė arba pamokinimas kaip suvartoti Dievo dovanas, paraszė žmona. Antras iszleldimas pagerintas	15c.

Final r jų gyvenimas, viensėdis ir pirmutinė szalna

Pavargėlė ir kaip gyvena kynai, apysakos	10c.
Andersono pasakos (su abroz)	15c.
Gydyklos nū balmės myrio	" " 20c.
Misija ir žiedas	" " 25c.
Naujaisia sapnų knįgelė	" " 50c.
Ženybos palkių Miko	" " 5c.

Knįgos poetiszkos.

Senkaus Jurgis	" " 15c.
Vitoliorada, puikus poematas isz senovės lietuvų gyvenimo, 2 knįgos	1,25c.
Dėnelacziio pavarario iluksmybės	10c.
Konradas Valerodas	" " 10c.
Tėvyniszkos giesmės	" " 5c.
Jākaunos dainos	" " 5c.
Naujos dainos	" " 10c.
Bizutės dainos	" " 10c.
Tėvynainių giesmės	" " 40c.
Petro Armino rasztai — eilės	10c.
Pagrānų gubtvės — teatraliszka	10c.
Ponas ir Muzikai, Drama penkiose permainose, paraszta Aleksandro Gużuczio,	15c.

Apysakos.

Palangos Juze, linksmi skaitymai	20c.
Kastelsybė tal nemolas puikios apysakėlės isz lietuvų gyvenimo	15c.
Historije aplė gražą Mageloną, dukterį karaliaus isz Neapolio ir aplė Petrą kareivį	20c.
Pajudikime vyrui žemę, puiki apysaka paraszta patrijotiszkoje dvasėje pagal vengriszką pono A. isz B. autoriaus kųlgutės „Kas telsybė tal ne melas	15c.
Pasaka apė Szaltabuzius (Jūringa)	5.
Žiemos vakaro adynėlė, vokiszkom raidėm	20c.
Muzikėlis	" " 15c.
Valkų knįgelė	" " 15c.
Ant Nakvynės	" " 5c.
Kalmynų pasaka	5c.
Kaukazo belaisvis	5c.
Kur meilė, ten ir Dievas	5c.
Kas kaltas	5c.
Negirdėtas daigtas	5c.
Pasakojimas aplė valtą ir jo rasztinįką	5c.
Senis Makrickas	5c.
Vakaras Tilviko pirktelė	5c.
Gyvenimas Stepo Raudnoslo ir kiti naudingi skaitymai. [ketvirta dalis „Sziaulėnieszko Senelio"]	15c.

Moksliszki rankvedžiai ir kitokios knįgos

Knįga dėl iszsimokiniimo visasvietinės kalbos	15
Aplė buvimą Dievo	5c.
Griozninkas priverstas metavotis	15c.
Pamokslai aplė trusą	5c.
Talmudas ir mūsų žydai	" " 10c.
Szkala su kalba	" " 20c.
Priesauszris	" " 20c.
Kaip įgyti pinigūs ir turtą	" " 20c.
Gitrybė	5c. ir 10c.
Genių dėdė, graži pasakutė kur iszrodyta, Aplė žemę ir kitus svietus, jų buvį ir pabaigą	75 c.

kaip labai svietą šlogina maskolį valdžia	5c.
Aplė Dangų	5c.
Final r jų gyvenimas, ir pirmutinė szalna	10c.
Lietuvos gaspadinė	10c.
Žodynas kun. M. Mieziūno	\$200.
Naujas elementorius [1893 m.] apdarytas su puikiais paveiksliais	15c.
Trumpa peržvalga lietuvystės darbų Amerikoje 20c., dėl perkupczijų po	10c.
Kalendoriai ant 1889, 1890 ir ant 1894 m. po	10c.

Įvairios dvasiszkos knįgos,

Pamokslai ant didžiųjų metinių esvenčių ir di džiiosos nedėlios,	50c.
Tiesos Zodžei,	35c.
Fillotea arba kelias į maldingą gyvenimą	50c.
Pokille Szventųjų	" " 15c.
Iezguldimas metiniu šzwencziu labai naudinga knįgelė	10c.
Mokslas Rymo kataliku	" " 40c.
Kas yra griekas?	" " 15c.
Nekaltybė	" " 20c.
Vartai dangaus	" " 15c.
Pekla, arba amžinas pragaras	75c.
Arielka yra nūdai; su ilustracijomis	30c.
Gareas aplė baįsybes Dievo sudo	25c.
Raktas į dangų	" " 15c.
Didžioji nedėlia	" " 5c.
Kaip Sumeniją nuspakajiti	" " 15c.
Vadovas į dangų	" " 40c.
Prisigatavojimas ant smerczio	" " 40c.
Draugija dėl duszių	" " 5c.
Lietuviszkos miszios	" " 10c.
Kasdieninės Maldos	5c.

Notos dėl partapijono.

Varpelis [valcas]	30c.
Dėdenė [polka]	30c.
Sudiev [mazurka]	40c.

Paveikslai [abrozai].

Kražių skerdynė	50c.
Paveikslas Gedimino	30c.
Paveikslas Vytauto	25c.
Paveikslas Litanijos	25c.
Visoki Abrozėliai su maldėlimis po	5centus

KNINGOS

EOCNOS SPAUSTUVĖS.

Lietuvos Istorija, nū seniausių gadyntų iki Gedimino D. L. K., paraszta 1850 m. Simano Dankanto. Knįga pirma, gaunama už	1,50c.
Budas Senovės Lietuvos Kalėnų ir Zemaiczių paraszta Simano Dankanto, gaunamas už	1,00.
Istorija Katalikų Bażnyczios	" " 1,00.
Europos Istorija su žlamaplais	" " 50 ct.
Lietuviszkos DAINOS isz visur surinktos	200c.
Pasakojimas Antano Tretininko paraszė vysk. Zemaiczių Motiejus Valancziusakas,	25 ct.
Ponas Bartkus, paraszė kun. A. Burba,	20 ct.
Dievattis; apysaka szios gadynės	1,00 ct.
Aplėka Dievo	" " \$1,00.
Aukso Verszis, labai puiki drama	" " 20 ct.
Du puikus apaszymaj aplė nedorybę zydo ir pikta augynimą wajku	\$1,00.
Eglė, žalczių karalienė ir iszgriovimas Kauno pilies 1363 m., du puikus dramatai paraszti Aleksandro Gużuczio,	25c.
Gyvenimas Genavittės. Pamokinanti ir labai sujudinanti apysaka isz senovės laikų	50 ct.
Historije gražios Katrukos ir jos visoki atsitikimai	10c.
Historije isz laiko Francuzkos	" " 10c.
" " vainos Afrikoj'	30c.
Iz po budelio kalavijo ir Kajimas, dvi puikios apysakos, ant lietuviszko perdėjo V. Stag.	40c.
Istorija Septynių Mokintojų	" " 50c.
" " ir Lietuvos Sapnas	50c.
Jurgis Mitoslawskis	" " 80c.
Juozapas Kontuszewskis, arba kankinimas Unijotų po valdžia maskoliaus	50c.
Kabalas talpinantis savyje visokius užminimus ir ant jų reikalaujanti atsakymą	10c.
Konstitucija dėl darbinįkų	" " 10c.
Namelis pustelniko	" " 75c.
Nedorybes Rymo Ciesoriu, historije isz lajko	" " 80 ct.
" " ponawojimo Nerono	80 ct.
Puikus apaszymaj tikru atsytikimu isz czeu wajnos 1863 metu	40 ct.
Prawadnikas angeleskos kalbos neabdar.	\$1,00
" " abdarytas	\$1,25.
Puikus apaszymas aplė Lietuvą	" " \$1,00.
Rinalda Rinaldinas	" " \$1,50 ct.
Senowes apaszymas aplė Duktery Filypo Karejwio	50 ct.
Sumyszymas arba bajme tury dydeles akis	" " 15 ct.
Gykra teįsybe isz Suwalku gubernijos	15 ct.
Szwiesa Dievo	" " 65 ct.
Titkus Perų Karalius,	" " 25 ct.
Użystanawik ant to geraj	" " 50 ct.
Witasir Korynna historije isz lajko persekioji Bażnyczios S. pėr Deoklecijana	95